ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

№ 39 (4539) СЕРЕДА, 4 БЕРЕЗНЯ 2009 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

Рішення суду треба виконувати, але доведеться зробити висновки на майбутнє

Сергій Власенко, Валерій Писаренко, Андрій Портнов.

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання 3 березня

Верховна Рада 250 голосами «за» проголосувала за відставку міністра закордонних справ України Володимира Огризка. За проект постанови, внесений народним депутатом Василем Кисельовим (Партія регіонів), проголосували 174 народні депутати від фракції Партії регіонів, 49 — від БЮТ, 27 — від КПУ, 0 — від «НУ—НС» та від Блоку Литвина. Таке рішення, йдеться в постанові, прийнято відповідно до пункту 12 частини першої статті 85 Конституції України.

Передувало голосуванню за відставку міністра закордонних справ заслуховування в парламенті його інформації про рішення Міжнародного суду ООН з приводу острова Зміїний і належних до нього територій.

У своєму виступі з парламентської трибуни міністр переконував, що після рішення суду Україна «не втратила жодного сантиметра своєї державної території». За словами В. Огризка, завдяки рішенню суду у справі про делімітацію континентального шельфу та виключних економічних зон України і Румунії в Чорному морі «раз і назавжди припинено розмови про приналежність острова Зміїний».

СТОР. 2

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

КОРОТКО

❒ У Херсоні під час ремонтних робіт загинув працівник ТЕЦ *(Укрінформ).*

❒ У США створено новий осередок Всеамериканської громадської організації «Нова українська хвиля» *(Укрінформ).*

❒ У Львові відкрився Клуб інтерактивних бізнес-ігор, який допомагатиме започаткувати успішну власну справу (Укрінформ).

❒ Співробітниками Служби безпеки України в 2008 році вилучено 214,7 кг героїну, *повідомив начальник управління з боротьби з міжнародним наркобізнесом та контрабандою наркотиків СБУ Анатолій Земцов.*

ФОТОФАКТ

«Вічність» — так назвала свою роботу, присвячену 195-річчю від дня народження Тараса Шевченка, черкаська художниця Надія Нікіфорова. Майже триметрове полотно складається зі 144 пластин-фрагментів, де розміщено ілюстрації до творів поета.

Фото Лідії ТИТАРЕНКО.

ПОДІЇ

На Луганщині запасаються сіллю

У місті Петровське Антрацитівського району населення закуповує цей продукт мішками, від чого він перейшов у розряд дефіциту. Масово скуповують сіль і жителі Перевальського та Слов'яносербського районів. В області гуляють чутки про можливе зникнення цього товару з прилавків магазинів і його подорожчання до 5 гривень за кілограм. Представники торгівлі пояснюють ажіотаж недовірою населення до постачальників солі. Продавці запевняють, що дилери роблять поставки регулярно і проблем виникнути не повинно.

В обласному центрі пристрасті довкола солі поки що не вирують. Багато городян вважає, що сольовий бум створено штучно, і не виключають, що зробили це самі виробники солі, бо їм потрібна якнайшвидша реалізації продукції, накопиченої на складах, **повідомляє наш власкор Алла АНТІПОВА.**

«Чотири роки висимо в повітрі»

Інвестори «троєщинських Липок» голодують під вікнами Президента

Уже декілька років, як вони мають бути сусідами й жити в новеньких квартирах, замість цього туляться в родичів і на найманих квадратах. Інвестори заморожених «троєщинських Липок» таки зважилися на надзвичайні заходи — вчора під секретаріатом Президента оголосили голодовку з вимогою відновити роботи й добудувати багатоповерхівки. Стверджують: 360 родин «повелися» на гарантії держави, адже замовником будівництва виступила Деснянська райдержадміністрація. Віктор Ющенко не змусив себе довго чекати — пообіцяв людям розібратися в ситуації й одразу викликав столичних чиновників на килим.

СТОР. 4

Зможуть в'їхати удвічі більше іммігрантів

Кабінет Міністрів дозволив в'їхати до України або залишитися для постійного проживання 7 899 іноземцям і особам без громадянства, збільшивши у 2,2 разу квоту імміграції на 2009 рік порівняно з минулорічною.

Квота передбачає дозвіл в'їхати до України або залишитися для постійного проживання 2 798 особам, що є родичами громадян України (брат або сестра, дідусь або бабуся, онук або внучка); 3 731 особам, що є батьками, чоловіком (дружиною) іммігранта і його неповнолітнім дітям.

Крім того, до квоти входять 345 діячів науки і культури, імміграція яких відповідає інтересам України. Також в'їзд та постійне проживання дозволено 251 особі, які раніше були громадянами України, **повідомляє прес-служба Кабміну.**

Конфлікт розпалюється штучно

Так прокоментував ситуацію, що склалася на Херсонському машинобудівному заводі, Володимир Грищенко, генеральний директор Федерації роботодавців України. За його словами, розпалюючи цей конфлікт, певні політичні сили намагаються задовольнити свої електоральні амбіції.

— Нині йдуть розмови про націоналізацію заводу, але світова практика довела — не може держава бути ефективним власником. До того ж у всьому світі сформовано і діє механізм вирішення проблем, що виникають між власником (менеджментом компанії) та працівниками, через профспілки і організації роботодавців. І ситуації такі мають вирішуватися без втручання політики. Дивитися треба на суть конфлікту.

Остання, на переконання пана Грищенка, полягає у спаді виробництва на 38 відсотків, порівняно з тим же періодом минулого року. Для галузі машинобудування цей показник ще вищий. Там спад визначається 55 відсотками. Мовляв, причина цьому — відсутність збуту. А отже, і відсутність коштів на виплату заробітних плат та розвиток підприємства.

СТОР. 6

Рішення суду потрібно виконувати, але доведеться зробити висновки на майбутнє

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

РАНКОВЕ ЗАСІДАННЯ 3 БЕРЕЗНЯ

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Міністр переконував, що, визнавши Зміїний островом, Міжнародний суд ООН «тим самим повністю проігнорував історичну претензію Румунії на острів Зміїний» і нарешті поставлено крапку на багаторічній суперечці двох держав. В. Огризко розповів, що проблема з островом Зміїний дісталася Україні у спадщину від Радянського Союзу, а переговори з Румунією тривали ще з 1977 року. Через принципові розбіжності сторін з ініціативи румунської сторони ці переговори було зупинено у вересні 2004 року, і Румунія звернулася до Міжнародного суду ООН. А в нашій державі відповідно до указу Президента в жовтні 2004 року було створено робочу групу з представників різних відомств для захисту інтересів України у суді. Для розгляду справи в Міжнародному суді ООН українською стороною було підготовлено 48 томів інформації та документів. Міністр оцінив судове рішення як «серединне», таке, що не відповідає запитам і позиціям ані України, ані Румунії. Розповідаючи про перспективні запаси вуглеводнів на шельфі, В. Огризко зазначив, що в українській частині міститься до 800 мільярдів метрів кубічних газу, нафти — до 52 мільйонів тонн, тоді як у Румунії — до 70 мільярдів метрів кубічних газу, а нафти — 12 мільйонів тонн, на розділеній території України належить 21 розвідане родовище, а Румунії — 4.

Водночас депутати від фракцій Партії регіонів та БЮТ розцінили позицію МЗС під час відстоювання інтересів держави в міжнародному суді як «зраду національних інтересів» і зажадали негайної відставки керівника зовнішньополітичного відомства. Голова Комітету у закордонних справах Олег Білорус (БЮТ) наголосив, що рішення суду, прийняте 3 лютого нинішнього року, спричинило запеклу дискусію в українському політикумі та суспільстві загалом. «Лунають протилежні оцінки — від повної підтримки до звинувачень МЗС у державній зраді», — сказав депутат і висловив думку, що депутати зобов'язані дати об'єктивну оцінку рішенню суду. Комітет, заслухавши доповідь керівництва МЗС та експертів—учасників переговорів, визнав, що прийняте судове рішення має для України і позитивні, і негативні аспекти, над якими необхідно працювати далі всім гілкам влади. Проте це рішення поклало край територіальному спору України з Румунією, який тривав від 1977 року, та дасть змогу розпочати розробку корисних копалин у регіоні.

Резюмуючи дискусію, глава парламенту Володимир Литвин зазначив, що реакція політиків на рішення Міжнародного суду ООН була очікуваною і є зрозумілою, адже ніхто не хоче віддавати своїх територій. «Верховна Рада мала право і зобов'язана розглядати це питання, але, на жаль, не відбулося державної розмови», — констатував В. Литвин. За його словами, наразі треба прийняти рішення суду як дане, хоча слід визнати, що судова ухвала — на користь Румунії. «Рішення суду потрібно виконувати, але треба зробити висновки, щоб знати, як діяти надалі», — наголосив глава парламенту.

На розгляд було внесено два проекти постанов — від регіоналів та комуністів, обидва передбачали відставку міністра закордонних справ. Першим був поставлений на голосування проект В. Кисельова, і його підтримали 250 голосами. В. Огризко в кулуарах заявив, що рішення парламенту не стало для нього несподіванкою. «Було зрозуміло, що невгодних політиків прибиратимуть з уряду», — сказав він.

Після голосування за відставку міністра закордонних справ бютівці відкинули звинувачення на свою адресу в «розвалі коаліції» (за відставку В. Огризка проголосували 49 депутатів від БЮТ). Заступник лідера фракції Андрій Кожем'якін назвав це голосування «проявом демократії» і пообіцяв, що їхню поведінку розглянуть на засіданні фракції під час перерви. А заступник голови фракції Партії регіонів Олександр Єфремов заперечив, що між Партією регіонів і БЮТ відбувалися переговори з приводу відставки В. Огризка. За його словами, результат голосування був «закономірний», «проявом здорового глузду», до якого привела позиція МЗС під час відстоювання інтересів України щодо острова Зміїний у Міжнародному суді ООН.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Верховна Рада ухвалила постанову про скасування проведення позачергових виборів депутатів Тернопільської обласної ради (292 «за») та постанову про заходи щодо впорядкування окремих видатків державного бюджету (374 «за»). Цією постановою парламент доручив Кабінету Міністрів удвічі зменшити зарплати Президента, прем'єра, Голови Верховної Ради, народних депутатів, працівників міністерств, глав облдержадміністрацій, членів керівного складу РНБО та інших високопосадовців. Парламентарії також доручили Кабміну до 16 березня подати до парламенту пропозиції щодо внесення змін до законодавчих актів, спрямованих на впорядкування зарплат працівникам НБУ та інших державних установ, голів і заступників голів судів, органів прокуратури та інших правоохоронних органів, передбачивши скорочення максимального розміру їхніх зарплат не менш як удвічі. Щоправда, таке рішення прийнято як тимчасове — до 1 січня 2010 року. За цю постанову проголосував 151 депутат від Партії регіонів, 142 — від БЮТ, 34 -від «НУ—НС», 27 — від КПУ та 20 — від Блоку Литвина. Постанова набуває чинності з моменту прийняття.

У першому читанні ухвалено зміни до статті 22 Конституції Автономної Республіки Крим (щодо продовження строку повноважень кримського парламенту на один рік) та деяких законів України (щодо повноважень Конституційного Суду України, особливостей провадження у справах за конституційними зверненнями та недопущення зловживань правом на конституційне подання).

Юліана ШЕВЧУК.

Із виступів представників фракцій

Микола АЗАРОВ (Партія регіонів):

— Українська влада в особі Президента та уряду приступила до переговорів з Міжнародним валютним фондом для надання чергового траншу. Перше питання, яке виникає, — на що потрачено 4,7 мільярда доларів, уже отриманих Україною? Куди вони пішли, як стабілізували ситуацію, чи зіграли позитивну роль? Чи можна отримати гроші, невідомо куди їх подіти, а потім розраховуватися і поставити хрест на економічному розвитку України? На жаль, у кризовий період Україна опинилася з дуже слабким урядом і владою, бо уряд не хоче бачити реальну ситуацію у країні, всі свої зусилля витрачає на отримання кредитів, замість того щоб представити народу і парламенту чітку антикризову програму, складовою частиною якої є реальний бюджет на 2009 рік. А про те, що маємо абсолютно нереальний бюджет, говорить багато, насамперед підсумки виконання бюджету. Назву декілька цифр: 240 мільярдів мали отримати доходів, на сьогодні отримали всього-на-всього 21,5 мільярда. Не випадково Україна опинилася у найгіршому становищі з усіх країн Східної Європи. На яких саме підставах МВФ ймовірно дасть нам черговий транш? Чи можемо, наприклад, погодитися з пенсійною реформою, яка збільшує строк виходу на пенсію, тоді як в Україні найнижча тривалість життя? Чи можемо погодитися з тим, щоб населення платило за газ і житлово-комунальні послуги за так званими світовими цінами, чи із збільшенням податків для малого і середнього бізнесу? Ми проти такої політики.

Микола ШЕРШУН (Блок Литвина)

— На тлі хронічної кризи ми дедалі більше відчуваємо кризу демографічну. Станом на 1 січня 2009 року громадян України налічувалося лише 46 мільйонів 140 тисяч. Людей помирає значно більше, ніж народжується. І особливо болісно сприймається статистика смертності новонароджених: лише торік в Україні померло п'ять тисяч дітей віком до одного року. Чия це провина? Невже молоді українці настільки егоїстичні, що не хочуть мати дітей? Певно, вони б із великим задоволенням ставали батьками, якби на державному рівні було створено гідні умови для молодих сімей і народження нащадків. Сьогодні основної уваги потребують питання попередження дитячої захворюваності та створення сучасної акушерської бази. Від того, в яких умовах молоді мами народжуватимуть своїх дітей, теж значною мірою залежить здоров'я нашої нації. Фракція Блоку Литвина звертається до Кабінету Міністрів з вимогою знайти можливість профінансувати реконструкцію та будівництво пологового центру в місті Тернополі і не лише декларувати свою любов до дітей, а підтвердити свої слова практичними діями.

Іван КИРИЛЕНКО (БЮТ):

— На погоджувальній раді вкотре бурхливо порушували питання про відповідальність уряду за все і вся — від фінансування дільничної лікарні до непроданого вугілля. Наче немає в Україні місцевої влади, немов у воду канули приватні власники-мільярдери, неначе немає у порядку денному законів, які допомагають у цей складний час. Відповідально заявляємо: все є. А от бажання приймати їх у декого немає. Бо політично невигідно. І в цьому велика біда великої країни, яку продовжують роздирати чвари. Прикро, що ми ще в 2001 році прийняли непоганий Земельний кодекс, в якому йшлося, що протягом чотирьох місяців буде прийнято закони, що забезпечать завершення земельної реформи. А віз і нині там. Чи є шанс зрушити їх з мертвої точки? Дуже сумнівно. Бо в Україні політика, на жаль, продовжує домінувати над економікою. Щороку вибори — президентські, парламентські, місцеві, міських голів... Як кажуть, не до економіки. Аналогічна ситуація з пенсійною реформою, ЖКГ, медициною, освітою, енергетикою. Пропозиції у сесійній залі є, але не хочемо, не на часі. У порядок денний на тиждень усі проблемні питання включено. Голосування покаже, чи є у нас здоровий глузд, чи вирішуватимуться питання, у тому числі й про скасування депутатських пільг.

Євген ЦАРЬКОВ (КПУ):

— Сьогодні тисячі водіїв вантажівок залишилися без роботи, у податковому, кредитному зашморзі, відсутнє розуміння з боку влади. Банки, немов спрут, не хочуть розуміти трудівників і затягують зашморг на їхній шиї. Країна вже на межі катастрофи. Людям необхідно безкомпромісно відстоювати свої права. Саме тому з другого березня в Україні розпочався безстроковий страйк вантажоперевізників. Фракція КПУ підтримує своїх побратимів-трудівників, комуністи очолили страйкоми у трудових колективах, котрі постали проти безчинства влади. Фракція КПУ також підтримує трудящих цукрового заводу ім. Шевченка у Київській області, «Дніпрогесу», Херсонського машинобудівного заводу та інших робітників і вносить свої ініціативи до парламенту. Перше — кредитні канікули для тих, хто залишився без роботи чи відправлений у неоплачувану відпустку, повернення кредитів і виплата відсотків за курсом на момент укладання договорів. Мораторій на зростання цін на продукти харчування, ліки та тарифи ЖКГ. Кримінальна відповідальність керівників підприємств за невиплату зарплат. Скасування безглуздих штрафів за порушення правил дорожнього руху і прийняття у цілому законопроекту про транспортний збір, внесеного комуністами. Переглянути митні збори до рівня 1 січня 2008 року. А від Кабінету Міністрів, митної служби та НБУ вимагаємо виконати всі умови страйкомів. В іншому разі вже скоро влада взнає, що таке робітничий кулак.

Микола МАРТИНЕНКО («НУ—НС»):

— Хотів би застерегти від спроб перетворення обговорення питання щодо острова Зміїний на внутрішньополітичні розбірки. Найбільш неприпустимо зараз провокувати якісь кадрові рішення стосовно МЗС. Це не змінить рішення суду, а призведе до чергового політичного збурення. У багаторічному спорі щодо розташування морських просторів України та Румунії нарешті поставлено крапку. З точки зору інтересів майбутнього рішення досить збалансоване. Його не можна назвати ані катастрофічною поразкою, ані тріумфальною перемогою. Як і не можна оцінювати у координатах «виграш—програш». Йдеться про цивілізований, визнаний у світі спосіб вирішення спірних питань. Тепер у тому районі, що відійшов до України, ми можемо проводити повноцінну господарську діяльність, зокрема здійснювати розвідку природних ресурсів. Потрібно активніше захищати наші національні інтереси і в переговорному процесі щодо делімітації азово-керченської акваторії з Російською Федерацією, який триває з 1996 року і нині фактично у стагнації. По суті, переговорний процес заблоковано. Прикро, що позиція України ослаблена внутрішньополітичним протистоянням. Проблема кордонів — це проблема національної безпеки країни, її суверенітету, територіальної цілісності. І тільки спільними зусиллями всіх гілок влади, у тому числі й Верховної Ради, можна вирішити спірні питання з Росією.

Олександра КУЧЕРЯВА.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Бурхливо порушували питання про відповідальність уряду за все і вся

Микола Томенко: «Голосування частини фракції БЮТ за відставку Огризка є помилкою»

Заступник Голови Верховної Ради України **Микола Томенко** вважає помилкою підтримку значною кількістю депутатів від фракції БЮТ відставки міністра закордонних справ Володимира Огризка. Про це він заявив після голосування з цього питання.

За його словами, попри всі застереження щодо діяльності міністра закордонних справ, висунута фракціями КПУ та Партією регіонів пропозиція відправити його у відставку переведена в площину «підігравання позиції Російської Федерації, а не захисту національних інтересів України».

М. Томенко наголосив, що фракцією БЮТ було ухвалене рішення не голосувати за відставку В. Огризка. «При розгляді таких важливих і принципових питань потрібно керуватися не партійними чи політичними інтересами, а цінністю, що має назву національна гідність», — сказав заступник Голови Верховної Ради України.

Прес-служба Верховної Ради України.

Щоб посилити відповідальність виборців і тих, кого вони обирають

Законопроекти, подані народним депутатом Миколою Катеринчуком, Владиславом Каськівим, Володимиром Бондаренком, Сергієм Подгорним, Михайлом Поживановим, пропонують відновити на виборах міських голів мажоритарну систему абсолютної більшості. Суть такої системи полягає в тому, що переможцем стає кандидат, який набрав 50 відсотків плюс один голос усіх голосів виборців, що взяли участь у голосуванні. Якщо жоден кандидат не набирає абсолютної більшості голосів, тоді проводиться другий тур виборів. У ньому беруть участь лише ті два кандидати, що зібрали у першому турі найбільшу кількість голосів. А у другому турі переможцем вважається кандидат, який набере відносну більшість голосів.

Як сказав Микола Катеринчук, мета законопроекту — посилення ефективності посади сільського, селищного, міського голів, які у своїй діяльності будуть опиратися на підтримку більшості виборців, відповідальність голови перед своїми виборцями та мінімізація протистояння у стосунках із сільською, селищною, міською радою. Окрім того, це посилить ефективність функціонування місцевого самоврядування в містах, підвищить політичну відповідальність виборців за результати голосування на місцевих виборах.

У свою чергу, Володимир Бондаренко зазначив, що ці законопроекти треба безперечно підтримати. «Коли міський голова буде з підтримкою виборців, а також з підтримкою вже обраних депутатів, то робота місцевих органів стане стабільнішою». Також він вважає, що вносити поправки можна.

Сергій МЕЛЬНИК.

Лист про наміри до МВФ узгодили

Про це повідомив Віктор Ющенко після зустрічі з Головою Верховної Ради Володимиром Литвином, Прем'єр-міністром Юлією Тимошенко, Головою Національного банку Володимиром Стельмахом та міністром фінансів.

Позавчора ввечері лист намірів (який мали підписати глава держави, прем'єр та керівник НБУ) планували відправити до керівництва Міжнародного валютного фонду. Однак навіть на момент здачі сьогоднішнього номера газети жодної інформації з цього приводу у прес-службах глави держави і Кабінету Міністрів не було. На жаль, з офіційних джерел не вдалося отримати і текст листа про наміри.

А під час наради, за словами Віктора Ющенка, узгодили основні розбіжності, які були між урядом та НБУ в питаннях співпраці з МВФ.

Водночас глава держави повідомив, що умови надання кредиту Україні не будуть істотно змінені. Під час наради було домовлено про необхідність внесення змін до бюджету за підсумками першого кварталу. «Зміни до бюджету — це один із ключових ефективних засобів боротьби з антикризовими проявами. Думка в уряді була інша. Але сьогодні ми домовилися, що зміни до бюджету будуть внесені», — зазначив Президент, охарактеризувавши це як один з компромісів, яких було досягнуто.

А під час телефонної розмови з Віктором Ющенком, **як повідомила прес-служба глави держави**, директор-розпорядник Міжнародного валютного фонду Домінік Стросс-Кан запевнив: «Лист про наміри підвищує можливість надання Україні другого траншу МВФ».

Директор-розпорядник МВФ привітав єдину спільну позицію української влади та прагнення здійснювати заходи для розвитку української економіки в умовах світової фінансової кризи.

В свою чергу лідер Партії регіонів Віктор Янукович заявив: «Ставлячи за мету отримати чергову позику МВФ, влада готова підписати гарантії погіршення життя українських громадян. Зокрема, влада погоджується на те, щоб кожного року на шість місяців піднімати пенсійний вік українців».

Опозиція також не підтримує владу в намірах збільшити до світового рівня ціну на газ для населення. А саме таку гарантію, за словами Віктора Януковича, хоче дати влада в листі до МВФ.

Зменшити кількість урядовців

Треба внести зміни до закону про Кабінет Міністрів щодо скорочення кількості керівного складу. На цьому наголосив під час брифінгу голова Комітету Верховної Ради з питань національної безпеки та оборони **Анатолій Гриценко**. Він вважає, що в уряді повинен бути один перший віце-прем'єр і не більше трьох віце-прем'єрів. У кожному міністерстві має бути один перший заступник і не більше трьох його заступників. На його думку, після прийняття цього законопроекту буде скорочено керівні посади 62 державних чиновників. «Причин — декілька і пов'язані вони з неефективним державним правлінням та з великими витратами державних коштів», — зазначив Анатолій Гриценко.

Вл. інф.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Коментар прес-секретаря Голови Верховної Ради України Ольги Чорної щодо прийняття парламентом Постанови «Про заходи щодо упорядкування окремих видатків Державного бюджету України»

Прийняття Верховною Радою України Постанови «Про заходи щодо упорядкування окремих видатків Державного бюджету України», згідно з якою удвічі скорочується розмір заробітної плати високопосадовцям, продемонструвало здатність українського парламенту робити рішучі кроки по встановленню соціальної справедливості. Хочу звернути увагу, що ініціативу Голови Верховної Ради щодо ухвалення цього документа було підтримано всіма керівниками парламентських фракцій, а отже — всіма політичними силами, представленими у єдиному законодавчому органі країни. Це особливо важливо, зважаючи на настрої у суспільстві, в якому панує цілком справедлива думка про неприпустимість збереження в умовах економічної кризи розмірів зарплатні представників влади, які були до її початку.

Хочеться вірити, що прийняття такого рішення стане початком відновлення довіри українських громадян до інститутів влади, авторитет якої останнім часом суттєво похитнувся в очах українського суспільства. І значною мірою — через нерішучість та невміння втілювати свої декларації в реальні дії. Залишається сподіватися, що за цим рішенням будуть прийняті й інші, вкрай необхідні для покращення життя громадян України, а Верховна Рада під час їх ухвалення демонструватиме такий само рівень консолідації.

ОФІЦІЙНО

Закон України

Про внесення змін до Закону України «Про зерно та ринок зерна в Україні»

Верховна Рада України **постановляє**:

1. Внести до Закону України «Про зерно та ринок зерна в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 35, ст. 258) такі зміни:

1) статтю 11 викласти в такій редакції:

«Стаття 11. Сертифікація послуг із зберігання зерна та продуктів його переробки

Послуги із зберігання зерна та продуктів його переробки підлягають сертифікації на відповідність правилам і технічним умовам у відповідній сфері.

Видача сертифіката відповідності послуг із зберігання зерна та продуктів його переробки здійснюється на платній основі спеціально уповноваженим державним органом у сфері державного контролю за якістю зерна та продуктів його переробки. Порядок видачі зазначеного сертифіката і перелік документів, що подаються для його одержання, строк дії такого сертифіката та механізм зарахування до державного бюджету коштів, які надійдуть в результаті внесення плати за його видачу, визначається Кабінетом Міністрів України за поданням центрального органу виконавчої влади з питань забезпечення реалізації державної аграрної політики.

Рішення про видачу або відмову у видачі сертифіката відповідності послуг із зберігання зерна та продуктів його переробки приймається протягом тридцяти днів після надходження необхідних для видачі сертифіката документів. Якщо після закінчення зазначеного строку не буде прийнято рішення про видачу або відмову у видачі сертифіката, послуги із зберігання зерна та продуктів його переробки, що надаються суб'єктом зберігання зерна, вважаються сертифікованими.

Підставою для відмови у видачі сертифіката відповідності послуг із зберігання зерна та продуктів його переробки є:

подання суб'єктом зберігання зерна необхідних документів не в повному обсязі;

невідповідність послуг із зберігання зерна та продуктів його переробки правилам і технічним умовам зберігання зерна та продуктів його переробки.

Підставою для анулювання сертифіката відповідності послуг із зберігання зерна та продуктів його переробки є недотримання правил і технічних умов зберігання зерна та продуктів його переробки у процесі надання таких послуг»;

2) статтю 21 доповнити частинами другою — п'ятою такого змісту:

«Експортно-імпортні операції із зерном та продуктами його переробки, крім хлібобулочних і макаронних виробів, проводяться за наявності сертифіката якості зерна та продуктів його переробки, який видається на платній основі територіальними органами спеціально уповноваженого державного органу у сфері державного контролю за якістю зерна та продуктів його переробки у порядку, що встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Рішення про видачу або відмову у видачі сертифіката якості зерна та продуктів його переробки приймається протягом трьох днів після надходження заяви від суб'єкта ринку зерна про видачу сертифіката якості на партію зерна та продуктів його переробки, що зберігаються на зерновому складі, і завершення завантаження транспортного засобу. Якщо після закінчення зазначеного строку не буде прийнято рішення про видачу або відмову у видачі сертифіката якості зерна та продуктів його переробки, вважається, що суб'єктові ринку зерна надано такий сертифікат.

Підставою для відмови у видачі сертифіката якості зерна та продуктів його переробки є:

подання суб'єктом ринку зерна необхідних документів не в повному обсязі;

невідповідність якості зерна та продуктів його переробки державним стандартам, крім випадків, коли якість експортного зерна та продуктів його переробки відповідає вимогам, що зафіксовані сторонами в експортному контракті;

невідповідність транспортного засобу встановленим вимогам.

Підставою для анулювання сертифіката якості зерна та продуктів його переробки є невідповідність даних, зазначених у сертифікаті, фактичним показникам якості зерна та продуктів його переробки».

2. Цей Закон набирає чинності через 30 днів після його опублікування.

Президент України В. ЮЩЕНКО.

м. Київ,
5 лютого 2009 року.
№ 925-VI.

Постанова Верховної Ради України

Про відзначення на державному рівні 200-ої річниці Нікітського ботанічного саду — Національного наукового центру

У вересні 2012 року виповнюється 200 років з дня заснування одного з найстаріших науково-дослідних установ нашої країни — Нікітського ботанічного саду — Національного наукового центру.

Враховуючи цю знаменну подію, наукове, історико-культурне і естетичне значення Нікітського ботанічного саду — Національного наукового центру (селище Нікіта, м. Ялта, Автономна Республіка Крим), що є унікальним зібранням місцевої і світової флори, взірцем садово-паркового будівництва, Верховна Рада України **постановляє**:

1. Рекомендувати Кабінету Міністрів України:

прийняти рішення про відзначення у вересні 2012 року 200-ої річниці Нікітського ботанічного саду — Національного наукового центру;

у місячний термін з дня прийняття цієї Постанови утворити Організаційний комітет з підготовки та проведення заходів щодо відзначення на державному рівні 200-ої річниці Нікітського ботанічного саду — Національного наукового центру (далі — Організаційний комітет), включивши до складу цього комітету представників центральних органів виконавчої влади, органів влади Автономної Республіки Крим, Української академії аграрних наук та Нікітського ботанічного саду — Національного наукового центру;

у двомісячний термін після створення Організаційного комітету затвердити план заходів щодо відзначення 200-ої річниці Нікітського ботанічного саду Національного наукового центру, а також вирішити в установленому порядку питання щодо їх організаційного, матеріально-технічного, фінансового та іншого забезпечення.

2. Рекомендувати Державному комітету телебачення і радіомовлення України забезпечити широке висвітлення в засобах масової інформації заходів, пов'язаних з відзначенням на державному рівні 200-ої річниці Нікітського ботанічного саду Національного наукового центру, організувати тематичні теле- та радіопередачі, присвячені цій визначній події.

3. Запропонувати:

Національній комісії України у справах ЮНЕСКО внести в установленому порядку пропозиції щодо включення до Календаря пам'ятних дат ювілейної дати 200-річчя заснування Нікітського ботанічного саду — Національного наукового центру;

Національному банку України виготовити та ввести в обіг ювілейні монети, присвячені діяльності Нікітського ботанічного саду — Національного наукового центру і його ролі у вітчизняній науці, розвитку економіки України;

Українському державному підприємству поштового зв'язку «Укрпошта» видати серію поштових марок, присвячених 200-ій річниці Нікітського ботанічного саду — Національного наукового центру;

Українській академії аграрних наук в установленому порядку вирішити питання щодо заснування з 2012 року іменної стипендії імені Стевена Х. Х. для аспірантів Нікітського ботанічного саду Національного наукового центру;

Міністерству аграрної політики України розробити та прийняти довгострокову програму матеріально-технічного переоснащення і збереження генофондових колекцій Нікітського ботанічного саду Національного наукового центру, для чого щорічно в бюджетах України та Автономної Республіки Крим на 2009 рік і наступні роки пропонувати відповідне фінансування.

4. Рекомендувати Верховній Раді Автономної Республіки Крим та Раді міністрів Автономної Республіки Крим:

у двомісячний термін з дня прийняття цієї Постанови затвердити уточнений Генеральний план розвитку Нікітського ботанічного саду — Національного наукового центру на період до 2020 року;

здійснити необхідні заходи щодо відзначення ювілею з нагоди 200-ої річниці Нікітського ботанічного саду — Національного наукового центру.

5. Генеральній прокуратурі України вивчити законність рішень уповноважених органів про відчуження земельних ділянок від загальної площі земель Нікітського ботанічного саду — Національного наукового центру.

Про результати перевірки поінформувати Верховну Раду України через 3 місяці.

6. Контроль за виконанням цієї Постанови покласти на Комітет Верховної Ради України з питань аграрної політики та земельних відносин.

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

м. Київ, 19 лютого 2009 року.
№1013-VI.

Запровадження декларативного принципу започаткування бізнесу відбулося лише в сфері пожежного нагляду

Нацбанк жорстко реагуватиме, аж до позбавлення ліцензії, на порушення комерційними банками розпорядження про продаж валюти населенню для сплати кредитів за пільговим курсом, *заявив представник НБУ Сергій КРУГЛИК*

На Харківщині створено робочу групу з впровадження проектів з переведення об'єктів соціальної сфери і ЖКГ на автономне електроопалювання і гаряче водопостачання, *повідомляє прес-служба ХОДА*

У НОМЕР

ХАРКІВ

Портфель школяра полегшає

ВАТ «Харківська фабрика «Глобус» віддрукувало експериментальний надлегкий підручник для учнів молодших класів. Він виготовлений на замовлення видавництва «Національний книжковий проект» і відповідає всім стандартам. Але головна його особливість — він набагато легший від звичайних шкільних книг. Як пояснили нашому кореспонденту на підприємстві, технологія виготовлення «легких» підручників передбачає використання сучасного паперу невисокої щільності, а також тонких і міцних картонів. У такий спосіб підручник стає не тільки легшим, а й дешевшим у виготовленні.

Як відзначили на фабриці, виробництво надлегких підручників стало можливим завдяки тому, що влітку 2008 року підприємство опанувало виробництво так званої легкої книги. А оскільки Міністерство науки й освіти України планує ініціювати створення нового стандарту підручників для українських школярів, ВАТ «Харківська фабрика «Глобус» розраховує виграти важливе державне замовлення.

Вл. інф.

ЛЬВІВЩИНА

Може, й вивезли б хімікати, та немає як

Близько 15 тонн небезпечних хімікатів, термін зберігання яких вичерпано, знаходиться у резервуарах Бібрського підприємства «Полісинтез», що на Львівщині.

Фахівці Держекоінспекції області, які здійснили перевірку, заявили, що за технологією на заводі мали б не накопичувати відходи, а знешкодити у виробничому процесі. Тепер небезпечні хімікати кристалізувалися, що унеможливлює перекачку. Довести їх до робочого стану ніби просто — потрібно лише нагріти. Однак підприємство вже кілька місяців заблоковане мешканцями Бібрки, які вимагають закриття «Полісинтезу» і усунення його з містечка. Тобто проблему розв'язати досить складно. Біля прохідної люди закопали хрест, котрий не дає можливості машинам проїхати на територію заводу. Усе це загрожує створенням надзвичайної ситуації. Тому Державна екологічна інспекція звернулась до прокуратури області, управління з питань надзвичайних ситуацій облдержадміністрації з проханням вжити відповідних заходів.

Ірина ЄГОРОВА.

ТЕРНОПІЛЬСЬКА ОБЛАСТЬ

Карантину не буде

Сподівання тернопільських школярів мати додаткові канікули через карантин цього року не справдились. Епідеміологи вважають, що пік захворюваності на гострі вірусні інфекції та грип минув. Поширенню хвороби завадив морозець, що ось уже кілька днів спостерігається в області. І все ж медики радять не розслаблятися, споживати часник та цибулю, вітаміни.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

«Чотири роки висимо в повітрі»...

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Стоматолог Тетяна Копійка разом із сином знімає півбудинку під Києвом. Без води й опалення жінка живе вже рік. У Липки на Троєщині вклала всі заощадження і гроші, виручені за продаж старої квартири. Відтоді перебивається у найманому житлі. Оголошення про будівництво багатоповерхівок прочитала в газеті: «Усе звучало дуже переконливо, тим паче що гарантом виступила Деснянська адміністрація. І правда, спочатку роботи йшли як по маслу, потім їх різко припинили, а за останні півтора року там не покладено жодної цеглини».

На «кришування» району «клюнув» і Сергій Картишев: «Я розглядав ще два варіанти: один будинок у Вишгороді, другий — на Харківському масиві, але там були темні фірми, як мені сказали, тому я з ними не зв'язувався. Сьогодні і той будинок, і другий уже здано, а я досі знімаю квартиру від кута до кута». Без прописки чоловік з 2004 року, каже, відтоді його начебто й не існує. «Ми фактично бомжі, висимо в повітрі», — додає інвестор.

Торік майбутні сусіди майже зважилися голодувати. Але тоді столична влада пообіцяла здати квартири в першому кварталі 2009 року.

— Справді, ми домовлялися із КМДА, щоб вирішилося питання з добудовою наших домівок, але з'ясувалося, що влада пішла шляхом обману й почала водити нас за ніс, — каже голова ініціативної групи інвесторів Анатолій Лакисов. — До того ж прокуратура і правоохоронні органи не діють, незважаючи на наші багаторазові звернення.

Нагадаємо, 2003 року почався продаж квартир у майбутніх будинках по вулиці Лаврухіна, 5 і 6, — «Троєщинські Липки». У жовтні 2004 року Деснянська РДА уклала договір на інвестування будівництва з підрядником ТОВ «Смартех-Системз». Будинки мали здати ще в IV кварталі 2005 року. Всі квартири в багатоповерхівках були профінансовані на 100 відсотків. З 2007-го будівництво їх «заморожено», за офіційною версією, через відсутність фінансових коштів у забудовника.

Наталя ОВДІЄНКО.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Розплачувалися за кредити комунальними платежами

Під час перевірки прокуратурою Києва діяльності одного з акціонерних банків столиці з'ясувалося, що в період з 13 січня по 9 лютого 2009 року банк не перераховував сплачені громадянами за комунальні послуги кошти в сумі 3,6 мільйона гривень на рахунок комунального підприємства «Головний інформаційно-обчислювальний центр», а направляв їх на погашення власних кредиторських зобов'язань. Внаслідок цього кошти не надійшли постачальникам (ЖЕО, АЕК «Київенерго», ВАТ «Водоканал», ВАТ «Київгаз» тощо), **повідомляє прес-служба прокуратури.** Таким чином, банк створив ситуацію, котра могла б спричинити відключення від комунальних послуг мешканців столиці, які за них платять своєчасно і в належному об'ємі.

Землю дали — землю забрали

У Луганській міськраді взялися наводити порядки з землею громади. На лютневій сесії депутати прийняли рішення позбавити права оренди 16 підприємців, яким у 2004—2005 рр. було виділено землю під будівництво торговельних павільйонів біля зупинок транспорту. Комісія обстежувала ділянки і виявила, що за минулий час плановані об'єкти так і не з'явилися. Крім того, на думку міського голови Сергія Кравченка, ці комплекси, у разі їх установлення, спорудили б усього за півметра від проїзної частини, а це небезпечно. Однак єдності в поглядах у депутатів не було. До уваги взяли той факт, що всі підприємці щорічно оплачували оренду цих ділянок, а модулі не встановлені, оскільки міськвиконком не дав на це дозволу. Тому орендокористувачам було вирішено виділити інші земельні ділянки.

Алла АНТІПОВА.

Луганська область.

Банкіри обікрали вкладників

Заступник голови правління одного з банків Дніпропетровська звинувачується у привласненні коштів вкладників.

За допомогою комп'ютерної техніки він виготовив підроблену заяву від імені вкладника про те, що той нібито хоче достроково розірвати депозитний договір. Залучивши до реалізації злочинної схеми інших працівників банку, зловмисник заволодів сумою, що перевищує 2,5 млн. гривень, мотивуючи це тим, що гроші віддасть особисто вкладнику. Фактично працівники банку привласнили кошти, при цьому за документ, що підтверджує факт видачі грошей, слугувала заява, яку ніхто не підписав — ні працівники банку, ні вкладник.

Під час перевірки цього факту було виявлено, що іншого вкладника за такою само схемою посадові особи банку обібрали на 150 тисяч доларів США.

Тетяна КОЛЯДИНСЬКА.

Дніпропетровська область.

Дорогу на сміттєзвалище вимостять відходами будівництва

Щоб безпечно пережити «настання весни», комунальне автотранспортне підприємство 0628 безкоштовно приймає будь-які відходи будівництва: землю, пісок, биту цеглу, плитку. Керівник цього КАТП Володимир Корбут сказав, що просить людей і житло-експлуатаційні підприємства допомогти зробити надійнішою дорогу на міське сміттєзвалище. Адже з настанням весняних розливів дороги на полігон для захоронення твердих побутових відходів практично немає, а сам об'єкт перебуває в аварійному стані, особливо дамба, тому треба робити все, щоб фільтрат не потрапив у річку.

Олексій КАВУН.

Житомир

Фальшиві долари не пройшли

У Луцьку при спробі обміняти тисячу підроблених доларів затримали 40-річного чоловіка. Касирка відділення одного з банків виявила, що на купюрах нема водяних знаків, і викликала міліцію. Порушено кримінальну справу, **повідомили в прес-службі банку.**

Вл інф.

ФОТОФАКТ

Національний банк України презентував ювілейну монету, присвячену 150-річчю від дня народження всесвітньо відомого письменника Шолом-Алейхема.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Одні борги зникають — інші з'являються

З початку року більш як на мільйон знизилися зарплатні борги в Хмельницькому.

При цьому чотирнадцять підприємств вибули з переліку боржників, а ще чотири зменшили свій борг майже на чверть мільйона. Однак за цей само час з'явилося рівно стільки ж нових боржників. Вони вже завинили своїм працівникам близько трьох мільйонів гривень. Майже половина боржників — державні підприємства або ті, що мають частку державного майна.

Ірина КОЗАК.

Іншого вкладника за такою само схемою посадові особи банку обібрали на 150 тисяч доларів

Без Президента парламент не зможе звільнити голову НБУ

Конституційний Суд в оприлюдненому вчора рішенні вказав, що положення пункту 18 частини першої статті 85 Конституції (повноваження Верховної Ради щодо призначення на посаду та звільнення з посади голови Національного банку України (НБУ) за поданням Президента) треба розуміти так, що Верховна Рада України повноважна звільняти з посади голову Національного банку України лише за умови внесення на її розгляд відповідного подання Президентом України.

За Конституцією, Верховна Рада як орган державної влади повинна діяти на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що визначені Конституцією і законами України. В Основному Законі ж встановлено імперативний порядок призначення на посаду та звільнення з посади голови НБУ Верховною Радою лише за поданням Президента України і не передбачено іншого способу припинення перебування на посаді голови НБУ.

Викрито податківців

Новозаводський районний суд Чернігова виніс вирок за кримінальною справою, порушеною управлінням СБУ в Чернігівській області. Головного бухгалтера однієї з чернігівських фірм Світлану Т. та двох співробітників обласної податкової міліції — Юрія М. і Богдана П. — позбавлено волі відповідно на 5 та 4,5 року з випробувальним терміном 3 роки. Викриті особи створили мережу фіктивних фірм для бюджетного відшкодування ПДВ. Податківці сприяли проходженню фальшивої документації. У такий спосіб вони поцупили в держави майже 400 тисяч гривень.

Сергій ПАВЛЕНКО.

ФОТОФАКТ

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

У столиці презентували проект маршруту міської електрички, якою можна буде за 30 хвилин об'їхати навколо Києва.

Голову райради Донецька затримали на гарячому

Під час отримання хабара в сумі 40 тисяч євро затримано голову однієї з районних рад Донецька. Про це "Голосу України" повідомили у прес-службі обласної прокуратури. Для чого саме призначалися гроші, правоохоронці не уточнюють. Порушено кримінальну справу, ведеться досудове слідство.

До кримінальної відповідальності за такий само злочин притягається також заступник декана юрфаку одного з вузів Донецька. Правоохоронці задокументували отримання ним грошей від чотирьох осіб на загальну суму 4450 гривень і 600 доларів.

Вл. інф.

Найчастіше автомобілі викрадають біля супермаркетів, ринків та ресторанів

Щотижня в Києві викрадається 10—12 авто. Такі офіційні дані Державтоінспекції. Найчастіше жертвами зловмисників стають автовласники у Дарницькому, Святошинському та Голосіївському районах. Як свідчить статистика, 80 відсотків крадіжок відбувається вночі. Саме тоді значна частина водіїв залишає своїх «залізних коней» біля під'їздів власних будинків. Однак останнім часом побільшало викрадень і вдень. Зазвичай — біля супермаркетів, ринків та ресторанів.

Нещодавно жертвою таких злодіїв став киянин Олександр Миколайович. У чоловіка викрали «Міцубіші».

— Я разом з дружиною зупинився біля магазину, щоб купити продукти, — розповідає пан Олександр. — Поки жінка купувала товар, я сидів у машині. Однак раптом згадав, що й мені дещо треба, і, залишивши машину, поспішив до крамниці. Автомобіль був без нагляду хвилин п'ятнадцять. Коли ми вийшли з магазину, його вже не було. Відразу звернулися до міліції. Однак, відверто кажучи, навряд чи нам його повернуть.

— Сьогодні в кожному районі столиці патрулі Державтоінспекції перевіряють машини, схожі на ті, що в розшуку, — коментує «Голосові України» ситуацію начальник відділу зв'язків з громадськістю УДАІ в місті Києві Євген Кравець. — Найчастіше крадуть «Лексуси», «Міцубіші», «Тойоти». Тільки цього року було викрадено сім «Лексусів». Вони приваблюють злодіїв узимку. Адже легко долають будь-яке бездоріжжя. Крім того, їх можна вигідно продати за кордоном.

За словами Є. Кравця, у разі викрадення автомобіля слід відразу звертатися до міліції. Бо повернути його по гарячих слідах набагато легше. Минулого року злодії викрали близько 600 машин. А вдалося знайти трохи більше третини.

Однак, незважаючи на збільшення крадіжок, багато водіїв продовжують залишати своїх чотирьохколісних друзів ночувати на стоянках, які не охороняються. Киянин Максим теж залишає свій «Лексус» біля рідного під'їзду, однак не боїться.

— У мене встановлена сигналізація «Мультилок», GPS-навігація, супутникова система і дещо ще, про що я не казатиму, — вихваляється чоловік. - Тому злодіїв не боюся. Навіть було б цікаво подивитися, як вони викрадатимуть мій автомобіль.

Попри все, правоохоронці просять водіїв серйозно ставитися до безпеки власної машини. Адже нині багато хто переконаний, що застрахований транспортний засіб можна залишити будь-де, без нагляду чи без блокування спеціальними пристроями. Однак це не так. Навіть GPS не панацея: нещодавно у Львові затримали банду автозлодіїв, які обладнали гараж ізоляцією, котра просто не пропускала сигнал GPS-пристроїв.

Олександр ПЕКНИЙ.

Бойкот міській владі

Фото автора.

Учора, 3 березня, перед стінами Черкаського міськвиконкому, більше тисячі представників територіальної громади міста провели мітинг, на якому засудили дії влади з підвищення тарифів на житлово-комунальні послуги, місцевих податків, мита та введення різноманітних зборів.

Мітингувальники зажадали від міського голови та депутатів протягом місяця внести зміни до міського бюджету на 2009 рік, скоротити утримання апарату управління міськвиконкому та встановити тарифи на рівні листопада 2008 року. Учасники протестної акції звернулися також до всіх городян із закликом не сплачувати упродовж березня необґрунтовано підвищену плату за тепло, воду, інші послуги. «У випадку нехтування наших вимог, — йдеться в резолюції мітингу, — ми залишаємо за собою право вдатися до повного бойкоту міської влади та до акцій громадянської непокори».

Лідія ТИТАРЕНКО.

Головний обвинувач Бориса Колеснікова отримав вісім років із конфіскацією

Ворошиловський райсуд Донецька виніс вирок у справі Бориса Пенчука, директора фонду «Антикорупція» та видавця книги «Донецька мафія». Його визнано винним у вимаганні та завідомо неправдивому повідомленні про злочин і засуджено до 8 років позбавлення волі з конфіскацією майна.

Підсудний відомий своїми гучними заявами, зробленими навесні 2005-го: він звинуватив тодішнього голову Донецької облради Бориса Колеснікова у здирництві. Пенчук стверджував, що Колесніков вимагав від нього та його родини за безцінь передати пакет акцій донецького універмагу «Білий лебідь». Голову облради затримали після допиту в Генпрокуратурі, у слідчому ізоляторі Колесніков провів чотири місяці, а згодом кримінальну справу закрили.

Тепер два Бориси помінялися місцями. Генпрокуратура порушила кримінальну справу проти Пенчука, якого народний депутат Колесніков звинуватив у наклепі. Слідство з'ясувало, що батько й син Пенчуки отримали від екс-голови облради 598 тисяч доларів як оплату акцій «Білого лебедя». Пізніше Борис Пенчук відмовився від своїх свідчень проти Колеснікова, заявивши, що дав їх нібито під тиском міністра внутрішніх справ Юрія Луценка. Однак це не врятувало колишнього власника універмагу.

Суддя Ворошиловського райсуду Ірина Бухтіярова зачитувала вирок майже годину. Строк позбавлення волі відраховуватиметься з дня ув'язнення до слідчого ізолятора. Крім того, Борис Пенчук має відшкодувати витрати на експертизи — понад 6 тисяч гривень.

«Я не скоював жодного злочину, — заявив підсудний. — Все, що ви тут побачили, — це фарс. Фігурантка книги «Донецька мафія» громадянка Бухтіярова сьогодні виконала політичне замовлення донецької мафії». Борис Пенчук повідомив, що збирається оскаржувати рішення суду.

У свою чергу, представник Бориса Колеснікова в процесі, адвокат Андрій Федур, вважає, що крапку в справі не поставлено, що не притягнуто до відповідальності правоохоронців, причетних до «справи Колеснікова».

Ліна КУЩ.

СВІТ КОРОТКО

ЄВРОСОЮЗ

План допомоги Східній Європі відкинуто

Лідери Євросоюзу відкинули єдиний план екстреної допомоги Східній Європі на 190 млрд. євро. Таку заяву за підсумками екстреного антикризового саміту ЄС зробив голова Єврокомісії Жозе Мануель Баррозу. Так, на думку канцлера ФРН Ангели Меркель, розміри допомоги «повинні визначатися окремо для кожної з країн Східної Європи», а не єдиним пакетом «для всіх».

Раніше лідери дев'яти нових країн-членів Євросоюзу: Польщі, Угорщини, Словаччини, Чехії, Болгарії, Румунії, Литви, Латвії та Естонії, — закликали партнерів по ЄС протистояти «протекціонізму та егоїзму» у рамках цієї регіональної організації в умовах глобальної фінансово-економічної кризи.

НІМЕЧЧИНА

Главу уряду Тюрінгії судитимуть за вбивство

Прем'єр-міністрові федеральної землі Тюрінгія Дітеру Альтхаусу пред'явлено обвинувачення в убивстві через необережність. Нагадаємо, 1 січня політик на гірськолижній трасі в Австрії зіштовхнувся з лижницею, котра від отриманих травм померла. Сам Альтхаус тоді одержав тяжку черепно-мозкову травму, однак залишився живий і проходить курс реабілітації. Він повідомив слідчих, що нічого не пам'ятає про те, що сталося, але визнає відповідальність за загибель жінки.

ІРАК

Озброюється до зубів

У 2008 році рейтинг країн—імпортерів озброєння й військової техніки за кількістю укладених контрактів уперше очолив Ірак, що купив військову продукцію на 12,97 мільярда доларів. Цікаво, що у 2004—2007 роках Багдад був у цьому списку лише на п'ятому місці.

АВСТРАЛІЯ

Знову пожежі

Австралія знову опинилася перед загрозою масштабних лісових пожеж. Через сильний вітер вогонь наступає на одне з найбільших міст країни — Мельбурн. Місцевим мешканцям рекомендовано залишатися вдома. Закрито сотні шкіл, керівництво компаній ухвалило рішення про скорочення робочого дня. У зоні пожеж падають дерева і валять лінії електропередач. На боротьбу зі стихією кинуто близько 5 тисяч пожежників, залучають рятувальні служби із сусідніх територій. Влада побоюється, що повториться трагедія лютого, коли в пожежах загинуло понад 200 осіб.

РОСІЯ

Почався новий процес у справі Ходорковського

Учора в Хамовницькому суді Москви почався суд по новій кримінальній справі проти колишніх власників компанії «ЮКОС» Михайла Ходорковського й Платона Лебедєва. Як повідомили в ГУВС Москви, для охорони суду вживуть підвищених заходів безпеки. Цього разу Ходорковському й Лебедеву інкримінується розкрадання 892 млрд. рублів, а також відмивання 487 млрд. рублів і 7,5 млрд. доларів.

Правоохоронцями ліквідовано конвертаційний центр у Києві, добовий обіг якого сягав 1,5 мільйона гривень, *повідомила прес–секретар СБУ Марина ОСТАПЕНКО*

У Житомирі викриті посадові особи ТОВ, які не заплатили податки на суму 7,2 мільйона гривень, *повідомляє прес–служба МВС України*

Конфлікт роздувається штучно

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Сьогодні, за словами голови правління ТОВ «Херсонський машинобудівний завод» Олександра Олійника, заборгованість перед працівниками у виплаті заробітної плати становить 3,5 млн. гривень.

— Ситуація, що виникла, частково спричинена невиконанням Херсонською облдержадміністрацією своїх зобов'язань щодо купівлі 20 комбайнів. Спочатку була домовленість про продаж-купівлю техніки вартістю 730 тис. грн. за одиницю. Потім, урахувавши прохання покупця, ми знизили вартість одного комбайна до 580 тисяч. Але й за цією ціною техніку купувати відмовилися, — розповідає Олександр Олійник.

Утім, глава заводу запевняє: вже до кінця тижня заборгованість у заробітній платі перед працівниками буде погашено. Мовляв, допомогла у цьому адекватна реакція влади і Прем'єр-міністра особисто:

— Зараз у нас існує домовленість із НАК «Украгролізинг» про придбання останніх комбайнів нашого виробництва на загальну суму 12 млн. гривень, — каже пан Олійник.

Унеможливити ж подібні ситуації в майбутньому, стверджує Володимир Харченко, заступник голови центральної ради профспілок автомобільного сільгоспмашинобудування України, має правильна політика держави.

— Складається враження, що зараз комусь вигідно, щоб вітчизняне машинобудування занепадало. Натомість закуповується імпортна продукція, часом навіть не нова.

Тож, переконаний пан Харченко, саме влада має покласти цьому край. І зараз потрібно задуматися над тим, як допомогти власнику реалізовувати свою продукцію. Як варіант, введення імпортних квот на продукцію машинобудування для АПК, що виробляється у достатній кількості в Україні, і заборона імпортної техніки, яка була у використанні.

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.

Пропонують вакансії плюс житло

За інформацією обласного центру зайнятості, роботодавці Херсонщини пропонують 1770 вакансій з наданням житла. Це переважно суднобудівні підприємства, котрі мають у своєму розпорядженні гуртожитки. Так, найбільше вакансій надає Херсонський суднобудівний завод — сюди потрібні електрозварники та складальники. Адміністрація обіцяє їм зарплату від однієї до п'яти тисяч гривень. Цих же робочих рук чекають і на суднобудівному-судноремонтному заводі ім. Комінтерну, пропонуючи від 605 до 3,5 тисяч гривень. До 1245 грн. платитиме медичним фахівцям Великолепетиська районна лікарня, котрій не вистачає 11 лікарів.

Алла БРУСИЛОВА.

Херсонська область.

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ

«Повернути награбоване народу!»

Помітили: гасло, винесене у заголовок, дедалі частіше лунає з ефірів і з'являється у ЗМІ? Щоправда, запущене воно не народом, а політиками. От тільки вони не вказують тих, хто награбував...

Проте час настав: «повернути» вимагають скривджені пересічні громадяни вже з усіх регіонів країни. А вимоги робітників Херсонського машинобудівного заводу (колись комбайновий — найбільше і чи не єдине підприємство сільськогосподарського машинобудування України), представники котрого захопили перший поверх обласної державної адміністрації, уже нагадували відомі з історії передреволюційні події 1917-го: «Товариші! Нам не потрібні подачки! Усі — на страйк!»

Коротка довідка: доведені до краю робітники (мало того, що їм півроку не виплачували зарплату, то хазяїн зрештою звільнив їх усіх з роботи), спочатку захопили адміністративне приміщення заводу. Вони вимагають погашення заборгованості у зарплаті — майже 5 млн. грн., а також націоналізації підприємства, держзамовлення на виробництво комбайнів і державної підтримки на збут випущеної продукції.

Такого бунту Україна досі не бачила. З'ясувалося, місцева влада не готова до нього, розписавшись у власній безпорадності. Зокрема, глава ОДА, як на мітингу, виявляв... солідарність зі страйкуючими, вимагаючи від власника заводу «забезпечити, виплатити, повернути»! Проте вони «вловили» справжнісінький популізм, засвиставши оратора. Утім, заради справедливості слід сказати, що в нинішньому правовому полі йому більше нічого й не залишалося робити, як закликати, бо впливу міська влада на цю сферу не має. Не знайшло підтримки і намагання задобрити робітників, пообіцявши пару мільйонів із соціальної статті бюджету на часткову виплату зарплати.

Страйк робітників у Херсоні став лакмусовим папірцем для перевірки влади на компетентність: з'ясувалося, що вона не знає, що робити! Нині тривають переговори зі столицею: прем'єр Юлія Тимошенко учора пополудні мала зустрітися з представниками страйкуючих. Цікаво, що самі вони сподіваються «вибити» з уряду кошти — на купівлю продукції, яку випускатимуть, а також на виплату зарплатні. І розраховують на те, що їхня акція стане каталізатором, завдяки якому до них спрямують грошовий потік.

Так акція херсонців нагадала владі, що терпіння людей не безкінечне, що коли їхнє життя погіршуватиметься, то протести можливі в усій Україні. А от чи влада усвідомлює, що, «заткнувши» дірку лише у Херсоні, проблеми не розв'язати? Адже на сотнях інших підприємств — ситуація така само. Чи має уряд рецепт виходу із неї? Та й «підкинути» навіть кільканадцять мільйонів гривень одному чи кільком підприємствам — не те рішення, якого очікує українська промисловість, зокрема сільськогосподарське машинобудування, чия продукція за якістю програє зарубіжній, і яку вже й українські фермери не бажають купувати.

А що акція в Херсоні? Агенція «Інтерфакс-Україна» повідомила: представники страйкового комітету Херсонського машинобудівного заводу залишили приміщення ОДА, оскільки «перебування тут не має сенсу, до того ж порушення режиму перебування в будівлі може спричинити певну відповідальність, тому ми йдемо»...

Українським політикам вочевидь пощастило мешкати в такій країні, як наша: неорганізовані низи з їх нівельованою класовою свідомістю, як і досі, неспроможні на масовий протест проти влади, котра практично повністю втратила довіру в людей. Утім, і самі вони — за повної бездіяльності профспілок — покірно йдуть у неоплачувані відпустки, які, здебільшого, ніколи не закінчуються. Так само, як ще не дуже давно — з вірою, що «влада розбереться» —мільйони прямували в ГУЛАГи й гинули голодною смертю на землі, де «найбагатші чорноземи».

Ми здатні хіба що лише скуповувати сіль, сірники й борошно, сподіваючись у такий спосіб порятуватися від війни, голоду, кризи? Щоправда, деякі поспішають запастися пістолетами, очікуючи, що народу все-таки, можливо, «хтось» захоче повернути награбоване. Мають підстави, бо з уст урядовців дедалі частіше злітають гучні заяви про націоналізацію і реприватизацію. Що, втім, заперечують фахівці: на це в країні теж немає коштів...

Але це — ігри тих, хто «нагорі». З чим залишаємося ми, громадяни? З владою, яка складається зі злодюг і бандитів (її представники — причому всіх партійних кольорів — самі один про одного це заявляли) і озлобленим суспільством. Хоча, чи владу в цьому звинувачувати? Ми самі її (читай: одним з нас, кого вибрали нами управляти) впродовж усього часу незалежності терпляче дозволяли ущемляти та обмежувати наші права, чомусь наївно вірячи їхнім обіцянкам — зробити усіх багатими і щасливими. Ми дозволили і дозволяємо їм принижувати себе й надалі.

Ми терпимо божевільні розпорядження київського міського голови, фарисейство та брехню політиків у безкінечних телевізійних шоу, фактичну ліквідацію безплатної медицини, безглузді військові мільярдні витрати, політичний піар на мертвих героях і безкінечне з'ясовування стосунків перших посадових осіб, що не має жодного стосунку до життя мільйонів громадян України. Продовжуватимемо?

Валентина ПИСАНСЬКА.

СПОРТ

Поруч із головним стадіоном Донецька «Донбас-Арена» розпочато закладання нового парку.

Фото Ігоря ТКАЧЕНКА (Укрінформ).

«Шахтар» наздогнав земляків

Футбол. Чемпіонат країни. Прем'єр-ліга. 18-й тур. 2 березня.

«Іллічівець» — «Шахтар». 1:2. 7 000 глядачів. **Арбітр** — Зубарєв (Слов'янськ). **Голи**: Кашевський, 52 — Гай, 22, Срна, 82.

Ціною надзвичайних зусиль «Шахтареві» вдалося таки зламати шалений опір маріупольців — аутсайдерів турніру. Під завісу зустрічі іменити гості для досягнення мети не гребували нічим. Затягували час, падали на газон. І свого, зрештою, досягли, вирвали три очки і наздогнали донецький «Металург» (обидві команди набрали по 34 очки і ділять 4—5 місця).

Одеситів покарано

З «Чорноморця» знято шість очок у чемпіонаті країни за невиконання клубом свого часу контрактних зобов'язань перед своїм колишнім гравцем, боснійцем Джорджем Інджичем.

За словами заступника голови комітету ФФУ з питань статусу і трансферів футболістів Дениса Лутюка, всю відповідну документацію передано керівництву УФПЛ. А вже позавчора (2 березня) до турнірної таблиці, розміщеної на офіційному сайті Прем'єр-ліги, були внесені відповідні зміни з приміткою:

Команда «Чорноморець» (Одеса) позбавлена 6 (шести) турнірних очок згідно з рішенням дисциплінарного комітету ФІФА від 06 листопада 2008 року.

Наші покращили позиції

Міжнародна федерація футбольної історії та статистики (IFFHS) опублікувала рейтинг провідних клубів планети. Київське «Динамо», донецький «Шахтар» та харківський «Металіст» після виходу у 1/8 Кубку УЄФА покращили свої позиції.

1 (1 у попередньому рейтингу). «Манчестер Юнайтед» (Англія) — 302,0; 2 (4). «Ліверпуль» (Англія) —267,0; 3 (5). «Бока Хуніорс» (Аргентина) — 263,0; 4 (3). «Барселона» (Іспанія) — 257,0; 5 (6). «Челсі» (Англія) — 254,0; 6 (2). «Баварія» (Німеччина) —248,0; 7 (7). «Естудіантес» (Аргентина) — 231,0; 8 (8). «Сан Пауло» (Бразилія) — 223,0; 9 (10). «Ліон» (Франція) — 223,0. 10 (12). «Арсенал» (Англія) —213,0 ... **15 (18). «Динамо» (Україна, Київ) — 203,0 ... 18 (27). «Шахтар» (Україна, Донецьк) — 187,5 ...** 23 (37). «Зеніт» (Росія) — 175... 38 (61). ЦСКА (Росія) — 158,0; 38 (41). «Мілан» (Італія) — 158,0 ... **54 (86). «Металіст» (Україна, Харків) — 149,5;** 55 (52). «Герта» (Німеччина) — 148,0 ... 171 (136). «Спартак» (Росія) — 87,5... **264 (267). «Ворскла» (Україна) — 71,5;** 264 (267). «Амкар» (Росія) —71,5... 294 (299). «Рубін» (Росія) — 67... **331(334). «Таврія» (Україна) — 62,0 ... 349 (349). «Дніпро» (Україна) — 61,0**.

Дату визначено

Стали відомими точна дата і час проведення повторного матчу 1/8 фіналу Кубка УЄФА, в якому харківський «Металіст» прийматиме на своєму полі київське «Динамо». Поєдинок на ОСК «Металіст» відбудеться у четвер, 19 березня. Початок о 19.00.

Нагадаємо, що перший поєдинок суперники проведуть 12 березня. Початок зустрічі в Києві о 19.00. Починаючи з 5 березня, всі охочі зможуть придбати квитки на матч 1/8 фіналу Кубка УЄФА в касах стадіону імені Валерія Лобановського.

Місцеве самоврядування у структурі влади: деякі аспекти праворозуміння

У контексті розв'язання нагальних проблем сьогодення, що стосуються кожного в нашому суспільстві, здійснення ефективного функціонування інститутів влади заради забезпечення сталого розвитку регіонів і держави загалом ми маємо з повною відповідальністю підійти до питання визначення ролі місцевого самоврядування.

Питання влади в історії становлення і розбудови країни завжди актуальне, а час пошуку істини відповіді може бути тривалий і охоплювати періоди політичних та економічних злетів і падінь у суспільному та економічному житті держави.

Від моменту проголошення незалежності України до наших днів, з точки зору державотворення, за історичним виміром минуло не так уже й багато часу. Але, з огляду на сьогодення, час вичерпано. Необхідно якнайшвидше розв'язувати проблеми і приймати рішення. Наша країна чітко визначилася у своєму розвитку як суверенна і незалежна, демократична, соціальна, правова держава. А носієм суверенітету і єдиним джерелом влади є народ, який здійснює владу безпосередньо і через органи державної влади та місцевого самоврядування.

Здійснення народом влади через органи державної влади зрозуміле. Проблемним залишається питання здійснення її через місцеве самоврядування. І, як вбачається, з урахуванням аналізу нормативно-правових актів з цього питання, маємо більше запитань, аніж відповідей.

Закони містять різні визначення одного поняття

Визнання місцевого самоврядування, гарантія на конституційному рівні його функціонування не є запорукою успішності та ефективності його здійснення. Нині не знято з порядку денного визначення поняття місцевого самоврядування. Необхідно віднайти змістовне ядро, яке за правовою природою, з урахуванням державного устрою, історичних, національних, географічних особливостей відкрило б сутнісне наповнення термінологічного праворозуміння місцевого самоврядування.

Така постановка питання спричинена передусім тим, що в Конституції, законі про місцеве самоврядування в Україні, Європейській хартії місцевого самоврядування містяться різні за змістовним розумінням норми-приписи щодо визначення поняття місцевого самоврядування.

У науці конституційного права також відсутня єдина думка з цього питання.

> Співіснують три виважені базові підходи до визначення зазначеного поняття. Перший із них полягає в залученні діяльності органів місцевого самоврядування до сфери реалізації процесів державного управління; другий, навпаки, вилучає таку діяльність із сфери державного управління, а третій підхід базується на тлумаченні місцевого самоврядування як виду діяльності, яка не є ні державною, ні громадською діяльністю.

На підтримку останнього В. Кампо пише: «За своєю природою воно (місцеве самоврядування) виступає як специфічна форма реалізації публічної влади, відмінної і від державної, і від об'єднань громадян. Воно втілює корпоративні інтереси територіальних громад, тоді як держава — загальнонаціональні інтереси, а політичні партії чи громадські організації — політичні, культурні та інші інтереси своїх членів».

На захист іншої позиції щодо визначення місцевого самоврядування стає В. Борденюк, який визнає органи місцевого самоврядування як складові елементи механізму (системи) здійснення виконавчої влади. Спираючись на положення законодавчих актів, можна зазначити, що місцеве самоврядування як основа конституційного ладу виступає одним з основних принципів організації і функціонування влади в суспільстві й державі, є головним чинником демократії в розумінні того, що демократія — це «влада народу». А отже, достатньо правильним є твердження, що специфіка управління полягає в його здійсненні народом відповідно до принципу народного суверенітету.

Самоврядування, згідно з енциклопедичним визначенням, передбачає самостійність в управлінні власними справами.

> У статті 140 Конституції закріплено, по суті, право територіальної громади — жителів села чи добровільного об'єднання в сільську громаду жителів кількох сіл, селища та міста — самостійно вирішувати питання місцевого значення в межах Основного та інших законів.

Таке право здійснюється територіальною громадою як безпосередньо, так і через органи місцевого самоврядування: сільські, селищні, міські ради та їх виконавчі органи. До органів місцевого самоврядування, що представляють спільні інтереси територіальних громад сіл, селищ та міст, Конституція відносить районні та обласні ради.

Діяльність органів місцевого самоврядування зовні досить схожа з державним управлінням, вона спрямована на задоволення потреб територіальної громади і соціально-економічний та культурний розвиток регіону. Отже, можна погодитися з І. Голосніченком, що і державному управлінню, і управлінню органів місцевого самоврядування притаманні ознаки публічності, імперативності, тобто визначені в законі в межах діяльності статті 19 Конституції. Однак ці види управління відрізняються один від одного за суб'єктним складом і характером джерел їх регулювання.

Водночас управління з боку органів місцевого самоврядування майном, що є в комунальній власності (на практиці і в теорії більш уживаний термін «комунальне управління»), характеризується певними, властивими тільки цьому виду управлінської діяльності рисами.

Передусім це недержавний вид владно-управлінської діяльності. Зі змісту статей 5 і 6 Конституції випливає, що органи місцевого самоврядування не входять до системи державної влади. Однак у положеннях статей 142, 143 Основного Закону зазначено, що держава бере участь у формуванні доходів бюджетів місцевого самоврядування і фінансово підтримує місцеве самоврядування. Витрати органів місцевого самоврядування, що виникли внаслідок рішень органів державної влади, компенсуються державою. Крім того, органам місцевого самоврядування можуть надаватися законом окремі повноваження органів виконавчої влади, стан реалізації яких відповідно ними й контролюється.

Труднощі при здійсненні повноважень районними та обласними радами

В Україні діє принцип верховенства права, а Конституція має найвищу юридичну силу. Закони та інші нормативно-правові акти приймаються на її основі й повинні їй відповідати. Однак норми Основного Закону є нормами прямої дії, і в законодавчому регулюванні є неузгодження правових положень законодавчих актів з нормами Конституції та закону про місцеве самоврядування. А це ускладнює їх практичне застосування.

Зокрема, зазначений вище закон і Бюджетний кодекс містять різне за правовим змістом визначення основних термінів, наприклад, бюджету місцевого самоврядування і місцевого бюджету. Крім того, визначення у Бюджетному кодексі (стаття 2) кошторису місцевого самоврядування як бюджетів територіальних громад сіл, селищ, міст та їх об'єднань суперечить в частині розуміння «їх об'єднань» положенням закону про місцеве самоврядування (стаття 2) і Конституції (стаття 140).

Характерною і відмінною рисою комунального управління є наявність права комунальної власності на об'єкти, що становлять матеріальну і фінансову основу місцевого самоврядування.

> Наявність комунальної власності, раціональне та ефективне здійснення правомочностей щодо використання об'єктів права комунальної власності — це головна запорука досягнення належного рівня соціально-економічного розвитку відповідної громади, регіону.

Для цього виконавчі органи сільських, селищних, міських рад відповідно до статті 29 закону про місцеве самоврядування наділені владними повноваженнями щодо управління комунальною власністю.

Повноваження районних і обласних рад як представницьких органів місцевого самоврядування визначено у статті 43 зазначеного закону. Однак у здійсненні повноважень районними і обласними радами є певні труднощі, зумовлені нечіткістю визначення об'єктів права комунальної власності, особливо в разі правозастосування, і правовою невідповідністю понять «представляють спільні інтереси» (стаття 140), «перебувають в управлінні районних і обласних рад» (стаття 142), «вирішують інші питання, віднесені законом до їх компетенції» (стаття 143) повноваженням, передбаченим у пунктах 19 та 20 статті 43 закону про місцеве самоврядування щодо вирішення питань про продаж, передачу в оренду, концесію або під заставу, а також управління об'єктами, що є у спільній власності територіальних громад сіл, селищ, міст, районів у містах і перебувають в управлінні районних і обласних рад.

З правової точки зору, невиваженою видається можливість прийняття районними і обласними радами рішень щодо делегування місцевим державним адміністраціям окремих повноважень відповідних рад (пункт 27 статті 43). Для досягнення позитивного ефекту у здійсненні представницьких функцій територіальних громад з боку районних та обласних рад необхідно зазначити доцільність створення виконавчих комітетів районних і обласних рад.

І це є ще однією ознакою, що характеризує систему владних суб'єктів, які здійснюють комунальне управління. Щодо системи місцевого самоврядування, визначеної у статті 5 відповідного закону, в частині структурного включення до неї сільського, селищного, міського голови і відповідного визначення їх правового статусу в статті 12 цього ж закону, а відтак, порівнявши поняття місцевого самоврядування (стаття 2), територіальної громади (статті 1 та 6), ради (статті 10), органу самоорганізації населення (стаття 14), навряд чи матимемо систему місцевого самоврядування, можливо, систему органів місцевого самоврядування або суб'єктів.

Стосовно статусу, сільського, селищного, міського голови, з правової точки зору, не є правомірним визнання його посадовою особою територіальної громади, оскільки: територіальна громада — це жителі, об'єднані постійним проживанням у межах самостійної адміністративно-територіальної одиниці (стаття 1 зазначеного закону), а посадова особа, згідно зі статтею 2 закону про службу в органах місцевого самоврядування, — «це особа, яка працює в органах місцевого самоврядування, має відповідні посадові повноваження щодо здійснення організаційно-розпорядчих та консультативно-дорадчих функцій і отримує заробітну плату за рахунок місцевого бюджету».

Самостійність — запорука успіху громади

Наступне, на чому хотілося б загострити увагу, — це самостійність органів місцевого самоврядування. Самостійність матеріальна, фінансова, у здійсненні владно-управлінської діяльності на благо громади, регіону, а відтак і держави. Вона простежується в законодавчому регулюванні діяльності органів місцевого самоврядування, зокрема спеціальних нормативно-правових актах з цього питання.

Так, стаття 61 базового закону про місцеве самоврядування містить гарантії самостійності місцевих бюджетів, а також положення стосовно права самостійно визначати напрями використання коштів місцевих бюджетів. У статті 43 цього закону в розрізі повноважень районних і обласних рад серед питань, які вирішуються відповідними радами винятково на пленарних засіданнях, зазначено питання затвердження структури виконавчого апарату, його чисельності, визначення витрат на утримання ради та її виконавчого апарату.

Однак **закон про державний бюджет на 2009 рік, зокрема стаття 57, передбачає пряме втручання в діяльність районних і обласних рад. Отже, має місце порушення приписів Конституції, норми якої є нормами прямої дії, і рішення Конституційного Суду від 22 травня минулого року № 10-рп/2008, яким встановлено, що Конституція не надає закону про державний бюджет вищої юридичної сили стосовно інших законів,** цей закон через своє специфічне призначення не повинен регулювати відносини в інших сферах суспільного життя, він є основним фінансовим документом і сфера його регулювання визначена у статті 92 Конституції як бюджетна.

Отже, розглянувши деякі аспекти, можемо констатувати: місцеве самоврядування порівняно з державним управлінням є більш демократичним, з точки зору управлінської діяльності, оскільки воно максимально наближає владу до потреб громади, кожної людини і встановлює між ними взаємний зворотний зв'язок стосовно реалізації прав і свобод людини і відповідальності влади.

Підсумовуючи вищезазначене, вбачаю необхідним окреслити основні напрями щодо подальшого ефективного розвитку місцевого самоврядування.

Передусім потрібно чітко визначитися з поняттям, місцем і роллю місцевого самоврядування у структурі влади в Україні. Законодавчі нормативно-правові акти з питань діяльності органів місцевого самоврядування потребують негайного їх переосмислення і приведення у відповідність до положень Конституції і за термінологічним, і за змістовним наповненням. Природно, що прийняття законодавчих актів з питань місцевого самоврядування чи внесення змін до чинного законодавства слід проводити з урахуванням думки ради органів місцевого самоврядування. Істотних змін потребує і виборче законодавство, є необхідність поєднання пропорційної, за відкритими списками, і мажоритарної систем виборів депутатів.

> Необхідно також вжити дієвих заходів із перетворення районних і обласних рад на повноцінні органи місцевого самоврядування шляхом створення їх виконавчих комітетів.

Для забезпечення балансу державних і місцевих інтересів, потрібно покласти на відповідні державні адміністрації виконання представницьких функцій держави, в тому числі і контрольно-наглядових. Також необхідно забезпечити на законодавчому рівні організаційну, майнову і фінансову самостійність органів місцевого самоврядування.

Ми маємо переглянути бюджетне і податкове законодавство, щоб розширити фінансову базу місцевого самоврядування і створити для його функціонування належні фінансові умови. Потрібно встановити оптимальну систему розподілу повноважень за рівнем влади й механізм її коригування, а також забезпечити оптимальну систему централізації і децентралізації владних функцій місцевих рад за умови збалансування їх повноважень і відповідальності. Важливо створити дієву систему захисту порушених або оспорюваних прав та інтересів територіальних громад, органів місцевого самоврядування.

Якщо провести ґрунтовну правову експертизу чинного законодавства з питань місцевого самоврядування, врахувати накопичений вітчизняний і світовий досвід, надбання науки, ми зможемо говорити про можливість здійснення в Україні народовладдя і безпосередньо, і через органи місцевого самоврядування.

Сергій ЧЕРНОВ,
голова Харківської обласної ради, кандидат наук з державного управління.

Заборгованість підприємств теплокомуненерго за спожитий газ за січень–лютий становить 5—7 відсотків, повідомив заступник голови НАК «Нафтогаз України» Володимир *ТРИКОЛИЧ*

Модернізація української об'єднанної енергосистеми дасть змогу збільшити експорт електроенергії удесятеро, заявив заступник міністра палива та енергетики Сергій Павлуша

Якщо проблеми не вирішуються —

РОЗДУМИ ПРО НАБОЛІЛЕ

Оцінюючи діяльність судів і кажучи про необхідність проведення судової реформи, потрібно пам'ятати, що якість та оперативність здійснення правосуддя значною мірою залежать від інструментів, якими користуються судді. Такими інструментами є прийняті парламентом закони, передусім процесуальні. Так от, якщо чоботаря чи теслю не влаштовує його інструмент, він може замовити або зробити собі самостійно інший, суддя ж безальтернативно змушений користуватися інструментом, який йому надав законодавець, навіть якщо цей інструмент нікчемний.

Віктор МАРИНЧЕНКО

Аксіомою є те, що кожним видом діяльності повинні займатися професіонали. Чого варті непрофесійні дії окремих осіб, людство відчуло на прикладах промислових аварій та катастроф, однією з яких є аварія на ЧАЕС. На мій погляд, владні повноваження повинні здійснювати теж винятково професіонали, оскільки непрофесійні дії посадовців можуть принести людського горя та збитків у мільйони разів більше, ніж непрофесійні дії звичайних працівників.

Конституція України (стаття 6) закріпила положення про поділ державної влади на законодавчу, виконавчу і судову. Зайве говорити, що переважна більшість представників владного олімпу не має елементарного поняття про теорію поділу влади, розкриту ще у працях Монтеск'є, не кажучи вже про дотримання ними конституційного припису стосовно рівності цих гілок **єдиної державної влади.** До чого покликані гілки влади?

Парламент — Верховна Рада України — єдиний орган законодавчої влади. Він формує правову політику в державі шляхом прийняття відповідних законів.

Органи виконавчої влади на чолі з урядом — Кабінетом Міністрів України — покликані забезпечити виконання прийнятих парламентом законів і належне функціонування всіх інституцій держави.

Суди на чолі з Верховним Судом України шляхом здійснення правосуддя мають вирішувати соціальні конфлікти, забезпечувати належний захист прав, свобод та інтересів особи від порушень з боку будь-якого суб'єкта. Крім того, суди повинні забезпечити правовий баланс між двома іншими гілками влади.

Для мене особисто проблема реформування судової системи зрозуміла і прозора. Причин зволікання з її проведенням може бути дві: перша — непрофесійність законодавця, друга — навмисне перешкоджання здійсненню правосуддя шляхом прийняття недолугих законів. Але друга причина — це злочин проти правосуддя. Хто погодиться визнати себе злочинцем? Отже, причина у непрофесійності. А вона притаманна не тільки парламенту. Вона вільно почувається у виконавчій владі та органах місцевого самоврядування, проникла і в суди.

Саме непрофесійні дії парламентаріїв та інших високопосадовців, причетних до формування правової політики, шкодять належному реформуванню органів судової влади. З трьох гілок влади досі стабільно і виважено працює лише одна — судова. Але й цьому хочуть зашкодити: останнім часом зусилля багатьох політиків спрямовуються на дискредитацію і руйнування судової влади.

Реформування чи спроба захопити владу?

Те, що творять наші політики зараз, намагаючись прийняти закон «Про судоустрій та статус суддів» у відомій редакції, дещо нагадує події, які відбувалися у 50—60-х роках минулого століття за кордоном.

Тоді окремі промислово-фінансові угрупування витрачали кошти на підготовку юристів, тими чи іншими шляхами влаштовували їх до владних структур (до прокуратури, судів тощо), щоб усюди мати «своїх людей». Потім були резонансні процеси, які розкривали ці оборудки, а посадовців, у тому числі служителів Феміди, які дотримувалися не закону, а «настанов» своїх господарів, притягали до відповідальності. Нині схожа ситуація складається і в нас.

Виборність суддів — неприйнятна пропозиція

Сьогодні з вуст багатьох народних депутатів лунає пропозиція запровадити загальні вибори суддів, відмовившись від їх призначення (обрання). Але вибори передбачають проведення виборчої кампанії, яка потребує коштів, ще й чималих. Якщо проводити вибори, то має бути кілька кандидатур, виборча кампанія, агітація, а не так формально, як це було за радянських часів. Голосували за одну особу. Хоча, як на мене, добір кадрів на той час був більш професійним, ніж сьогодні.

Припустимо, є кілька кандидатів, які за передбаченими критеріями можуть обіймати вакантну посаду судді. Де ці особи візьмуть кошти для поїздок по округах, для зустрічей з виборцями? Отже, спонсорувати вибори будуть різні партії і, не виключено, й певні угрупування, які мають фінанси тіньового походження. Зрозуміло, що кандидат після обрання його на посаду судді повинен буде «відпрацьовувати» надану йому підтримку і вкладені в нього кошти. Тому ідея виборності суддів звучить привабливо, однак за сьогоднішніх умов її реалізація матиме небезпечні для суспільства і держави наслідки.

Верховний Суд цілком виправдовує свою діяльність, навіть матеріально

Ще одне завдання, яке поставили собі деякі реформатори, — будь-що «розігнати» Верховний Суд. Просто знищити його як судовий орган! Чому? Одні політики ображені тим, що справа по виборах Президента України у 2004 році розглянута не на їхню користь. Чинному Президенту не подобаються рішення, якими Верховний Суд поновив на посадах кількох посадовців, звільнених ним раніше з порушеннями закону. Окремих бізнес-магнатів не задовольняє те, що Верховний Суд не хоче «прислухатися» до пропозиції «правильно» вирішити певну справу.

Дехто навіть правове обґрунтування під це підводить, посилаючись на Перехідні положення Конституції, де сказано, що Верховний Суд України і Вищий арбітражний суд України здійснюють свої повноваження відповідно до чинного законодавства України до сформування системи судів загальної юрисдикції в Україні відповідно до статті 125 цієї Конституції, але не довше ніж п'ять років. Їх логіка така: минуло вже 12 років від дня прийняття Конституції, отже, час його ліквідувати.

Але Конституцією не передбачено заміни чи ліквідації Верховного Суду. У її Перехідних положеннях йдеться про припинення ним здійснення повноважень, які не узгоджуються з положеннями нового Основного Закону України, а саме — перегляду справ у порядку нагляду. Однак ці повноваження Верховний Суд припинив здійснювати ще у 2001 році, як того вимагала Конституція.

Щоденно, скажімо, суддя Судової палати у цивільних справах отримує по двадцять скарг і десять справ, які потрібно вивчити, підготувати до розгляду, заслухати на засіданні й оформити рішення. Коли прорахуємо, скільки часу припадає на кожну справу, то виявиться 5—10 хвилин робочого часу! А далі робота судді вечорами в кабінеті і вдома, у вихідні й на свята. Але на це законодавці не хочуть звертати уваги.

Що ж «реформатори» пропонують зробити з Верховним Судом? Передбачити у його складі 16 суддів, яких буде позбавлено права розглядати справи, вони виконуватимуть консультативні функції. Натомість хочуть створити Вищий цивільний та Вищий кримінальний суди, в яких буде по 100 чи більше суддів із заробітною платою, як у суддів Верховного Суду.

Це безглуздя, за яким Верховний Суд України втрачає конституційний статус найвищого судового органу, покликаного забезпечувати однакове застосування закону в державі.

Головне, що потрібно зробити в рамках реформи, — удосконалити процесуальний закон. Коридори приміщень Верховного Суду забиті шафами зі справами. Пропоную до березневих парламентських слухань щодо стану правосуддя у державі провести у вищій судовій інстанції день відкритих дверей. Хай прийдуть парламентарії, представники ЗМІ і побачать ту кількість справ, яка перебуває на розгляді у Верховному Суді. Нехай депутати на місці переконаються в тому, що при передбаченій ними у процесуальних законах процедурі судові справи **об'єктивно** не можуть розглядатися вчасно і якісно. Це не судовий процес, а знущання над правосуддям. Щоденно, скажімо, суддя Судової палати у цивільних справах отримує по двадцять скарг і десять справ, які потрібно вивчити, підготувати до розгляду, заслухати на засіданні й оформити рішення. Коли прорахуємо, скільки часу припадає на кожну справу, то виявиться 5—10 хвилин робочого часу! А далі робота судді вечорами в кабінеті і вдома, у вихідні й на свята. Але на це законодавці не хочуть звертати уваги. Як не хочуть і розглядати пропозиції, подані від Верховного Суду, щодо удосконалення процесуальних законів. Бо їх насправді цікавить інше — як встановити контроль над судами, як впливати на їхні рішення, як використовувати у своїх інтересах...

Звичайно, Верховний Суд для них поганий, бо ухвалює «не такі» рішення. Наприклад, Судова палата в адміністративних справах у складі семи суддів за минулий рік до державного бюджету повернула понад 700 млн. гривень. В основному — у справах, де суб'єкти господарювання намагалися незаконно отримати з державного бюджету відшкодування ПДВ. І це, зауважте, — після скасувань рішень Вищого адміністративного суду, який є судом касаційної інстанції.

Та, вочевидь, навіть цими сумами наша палата цілком виправдала діяльність Верховного Суду. А скільком людям повернули віру у справедливість наші колеги із судових палат у цивільних, господарських та кримінальних справах?

Де взяти кошти на фінансування судової системи?

Суди хронічно недофінансовуються. З року в рік процесуальні потреби судових установ задовольняються лише наполовину. Парламентарії та урядовці пояснюють це браком бюджетних коштів. Але при бажанні і державному підході цю проблему можна досить легко вирішити. Державне мито, або судовий збір, як його тепер називають, — це абсолютно законне джерело наповнення державного бюджету, надходжень до якого буде цілком достатньо не тільки для фінансування видатків на судову систему, а й для фінансування багатьох соціальних програм.

Однак сьогодні з розглядом певних категорій справ склалася безглуздо-парадоксальна (інакше не назвеш) ситуація. Наприклад, справи про податкові спори. Суди розглядають справи на мільйонні суми — повернення податку на додану вартість або стягнення сум податку. Суми позову господарюючих суб'єктів до органів влади сягають 20—30, а часом 200—300 млн. гривень. А сплачують судовий збір за розгляд цієї справи... аж 3,5 гривні, коли одна судова повістка у такій справі коштує 7,50 гривні. Це не знущання над правосуддям?! За 3,50 гривні працюють чотири суди: першої, апеляційної, касаційної інстанцій і Верховний Суд.

При цьому обов'язок щодо сплати судового збору повинен стосуватися рівною мірою як фізичної чи юридичної особи приватного права, так і суб'єкта владних повноважень. Звільнити від сплати збору потрібно лише окремі категорії громадян за певними категоріями справ. Скажімо, за пенсійними справами, справами з інших соціальних спорів, зі спорів про поновлення на службі тощо. Можна відстрочити сплату збору до вирішення спору по суті, але потім обов'язково стягувати суми збору до бюджету. Це жодною мірою не може розцінюватись як перепона для реалізації права на судовий захист.

Уявіть собі, що майже щодня суддям Судової палати в адміністративних справах надходять скарги від однієї особи, назвемо її громадянин В. Усі її скарги є юридично необґрунтованими і неправильно складеними. Але суддям доводиться працювати над ними, давати час на виправлення недоліків і вже потім визначати по їх суті. Нещодавно я дізнався, що у Вищому адміністративному суді знаходиться понад 150 (!) касаційних скарг цієї особи.

Механізм судових органів працює, витрачаються державні кошти тільки тому, що хтось має час «завалювати» суди безглуздими позовами, сплачуючи за це копійки. До речі, це повною мірою стосується державних органів. Більшість з них звільнено від сплати судового збору. Тому й надходять до Верховного Суду скарги від ДПІ у справах про стягнення 8,50 або 20 гривень. Це що, не наруга над правосуддям? Коли у податківців з'ясовуємо, для чого вони ініціюють такі судові процеси, змушуючи «викидати на вітер» бюджетні кошти, то вони зі швейківською добродушністю на обличчі відповідають: ми ж не втрачаємо нічого, бо звільнені від сплати збору.

Те, що судова система на здійснення правосуддя витрачає у сто разів більше, ніж може отримати бюджет від задоволення позову,

Суми позову господарюючих суб'єктів до органів влади сягають 20—30, а часом 200—300 млн. гривень. А сплачують судовий збір за розгляд цієї справи... аж 3,5 гривні, коли одна судова повістка у такій справі коштує 7,50 гривні. Це не знущання над правосуддям?! За 3,50 гривні працюють чотири суди: першої, апеляційної, касаційної інстанцій і Верховний Суд.

нікого не цікавить. Ця проблема потребує серйозного розгляду і законодавчого вирішення. Не може держава витрачати мільйони, щоб отримати копійки. Про це ми давно говоримо, але на законодавчому рівні ніхто не хоче займатися цим питанням.

Про дві великі проблеми

Проблем у сфері правосуддя багато. Частина їх є власне суддівськими, частина (мабуть, більша) є похідною від загальносуспільних. Але найбільшою проблемою була і є кадрова. Добір суддівських кадрів ведеться неналежним чином. Особливо це показали адміністративні суди на прикладі останніх подій. На превеликий жаль, рівень підготовки осіб, що йдуть на судову роботу, їхні моральні якості не відповідають повною мірою вимогам закону. Верховний Суд не може вплинути на цей процес, оскільки його Голова має лише дотичне відношення до проходження документів на призначення чи обрання судів. Та й то лише частини суддів, бо у спеціалізованих судах діє свій механізм добору суддівських кадрів. А він, цей механізм, повинен бути єдиний для всієї судової системи країни.

Друга велика проблема — недосконала процедура судового розгляду справ, яка з кожним роком відчутно погіршується. Чому так багато справ надходить до Верховного Суду чи до іншого суду касаційної інстанції? Тому, що неналежним чином працює перша і апеляційна інстанції. Варто лише належним чином законодавчо врегулювати роботу цих двох інстанцій і проблема вищих судів буде вирішена, вони стануть абсолютно не потрібні. Завдання касаційного суду — перевірити рішення на предмет застосування права, він не може перевіряти правильність встановлення фактів. Якщо якісь зловживання відбуваються в першій чи апеляційній інстанції, то лише шляхом фальшування фактів: мала місце одна обставина, а написали інше. Касаційному суду досить складно виправити таке рішення. Тільки коли буде доведено порушення процесуального закону судами низових ланок при встановленні обставин справи, за умов, що ці порушення могли привести до ухвалення помилкового рішення, касаційний суд може скасувати всі рішення та спрямувати справу на новий розгляд.

Завдання Верховного Суду — визначати правильне застосовування закону

Сьогодні гострі дискусії точаться з питання щодо кількості судових ланок. Якщо будувати чотириланкову систему, то Верховний Суд, як касаційний, дійсно не пот-

Це комусь, вочевидь, потрібно

рібний. Тоді виникає риторичне запитання: а для чого створювати вищі суди? Відповідь одна: аби прибрати Верховний Суд. Нині для Верховного Суду, якого не можна зовсім виключити із судової системи, бо він передбачений Конституцією, придумали виняткові обставини. Це, зокрема, неоднакове застосування однієї й тієї самої норми права касаційним судом.

Наприклад, Верховний Суд приймає до розгляду скарги на рішення Вищого адміністративного суду, який допустив неоднакове застосування певних норм права. Але якби ж таких справ були одиниці. На жаль, Вищий адміністративний суд, який, по суті, є «Верховним Судом» у системі адміністративних судів, не виконує належно своєї функції. Досить часто за однакових обставин цей суд порізному застосовує одні й ті самі норми права. Практика свідчить, що мають місце не сотні, а тисячі випадків неоднакового застосування норм права цим судом. Якщо брати всі ці справи до провадження Верховного Суду, то Судова палата в адміністративних справах фізично не зможе їх переглянути у найближчі роки, як це наразі відбувається із цивільними справами.

Завдання Верховного Суду — визначати, як треба застосувати відповідний закон у справах певної категорії, неоднаково розглянутих вищим судом. Брати ж до розгляду всі дві чи три тисячі справ, у яких вищий суд порізному застосував один і той самий закон, — значить підмінювати собою усі суди першої та апеляційної інстанцій. Такі справи після прецедентного рішення Верховного Суду мають переглядатися в низових судах, щоб люди не їздили до столиці, а справи не «блукали» судовими коридорами. Поки ж судові помилки множаться у геометричній прогресії, справи роками чекають перегляду в судах вищих інстанцій, а законодавець не поспішає розв'язувати цю проблему.

Спеціалізація в судах: альтернативний варіант

Багато проблем породив непродуманий підхід до запровадження спеціалізації у судах. Коли утворювали адміністративні суди, переконували, що у них працюватимуть краще підготовлені судді, підвищиться оперативність і якість розгляду адміністративних справ, розвантажаться загальні суди. А що вийшло? Місцеві загальні суди зробили, практично, також адміністративними, залишивши за ними левову частку адміністративних справ. Хіба це правильно? Загальний міськрайонний суд не є спеціалізованим. Не передбачений він відповідним указом Президента і в системі адміністративних судів, де першою ланкою визначені окружні адміністративні суди.

Вводили, вводили спеціалізацію і довводились до того, що на сьогодні суддя загального міськрайонного суду має бути спеціалістом «на всі руки». Як кажуть, він і швець, і жнець, і на дуду грець. Бо він розглядає і цивільні, і кримінальні, і адміністративні справи, а також справи про адміністративні правопорушення. І це — за колосального навантаження, яке нещодавно збільшили за рахунок пенсійних справ, які місяцями, а то й роками лежали в окружних адміністративних судах. Тепер їх передали до місцевих загальних судів. У такий спосіб людей наблизили до правосуддя. Але для чого тоді утворювали окружні адміністративні суди? І чому ніхто із законодавців не подумав, яка додаткова лавина справ від такого рішення впаде на суддю місцевого загального суду, навантаження якого уже давно є надкритичним.

Сьогодні вишукують приміщення для нових спеціалізованих судів, хоча 90 відсотків міськрайонних судів не забезпечені приміщеннями, придатними для здійснення правосуддя.

Спеціалізацію розгляду справ у судах можна зробити по-іншому — раціонально і з толком для справи. У кожному загальному суді передбачити внутрішню спеціалізацію з розгляду цивільних, кримінальних та адміністративних справ. І не треба буде створювати нові суди, вводити адміністративні посади, передавати величезний допоміжний апарат, йти на значні фінансові затрати. Сьогодні вишукують приміщення для нових спеціалізованих судів, хоча 90 відсотків міськрайонних судів не забезпечені приміщеннями, придатними для здійснення правосуддя.

За системи внутрішньої спеціалізації суди першої інстанції будуть максимально наближені до людей. Певні категорії справ, у яких є великою ймовірність впливу з боку місцевої влади, можна передати до апеляційної інстанції. До речі, така практика зміщеної підсудності існує в зарубіжних країнах: Федеральний адміністративний суд Німеччини розглядає за першою інстанцією певні категорії адміністративних справ і ніхто не каже, що порушуються принципи європейського чи міжнародного права. Коли запроваджували адміністративні суди в Україні, то брали за зразок приклад західних країн: ту саму Німеччину. Але в Німеччині є соціальні, трудові, адміністративні та фінансові суди. У нас створили адміністративні суди і передали їм всі ці питання. Причому якщо в адміністративних судах особа позивається до влади, то в наших адмінсудах більшість справ — за позовом владних структур до особи. Нині в Київському апеляційному адміністративному суді лежать і чекають своєї черги 30 тисяч справ, тому що суд не має приміщення і штат укомплектований лише на 25 відсотків. А це в більшості випадків податкові спори. Затягування з їхнім розглядом призводить до втрат держави і суб'єктів господарювання. Складається враження, що комусь це влаштовує.

Рейдерства позбутись легко, була б воля законодавця

Нині йде масова атака на суди із суцільним звинуваченням суддів у всіх земних гріхах. Зрозуміло, є судді, які зловживають своїм статусом, беруть хабарі, постановляють неправосудні судові рішення. Таких суддів однозначно треба позбуватися. Дайте можливість — ми самі їх позбудемося. Скільки є рішень про позбавлення повноважень суддів, прийнятих кваліфікаційними комісіями, подань голів судів, зокрема й Голови Верховного Суду. Але частина таких рішень блокована Вищою радою юстиції, яка або не розглядає цих подань, або ж фактично стає на захист порушників у мантіях.

Рейдерства позбутися нескладно. Для цього потрібно на законодавчому рівні чітко встановити визначену підсудність справ. Тоді не буде якийсь суддя в Луганській області розглядати позов судді Конституційного Суду до Президента України про поновлення на посаді.

Для унеможливлення рейдерства у господарських справах достатньо встановити відповідні обмеження в процесуальному законі. Але цього не роблять. Чому? Подивіться, хто є власниками структур, що вчиняють рейдерські атаки, і все стане зрозумілим.

Високопосадовці мають відповідати за свої слова про судову владу

Загальнодержавною проблемою є ставлення державних діячів та політиків до суду, що, зокрема, простежується в їхніх некоректних висловлюваннях на адресу як окремих суддів, так і суддівського корпусу загалом, оцінках судових рішень тощо. Це є вияв правового нігілізму і неповаги до суду. Якби такі висловлювання дозволив собі хтось із політиків у розвиненій країні, то реакція на це була б миттєвою з усіма юридичними наслідками. Наприклад, у Німеччині був випадок, коли один із міністрів заявив, що не буде виконуватись рішення суду. Наступного дня чиновник уже не був міністром, а рішення було виконане. Неприпустимо, щоб політик давав оцінку рішенням суду, та ще й публічно!!! А в нас, починаючи з Президента, міністрів, усі коментують рішення, яке ще не набрало законної сили. Це порушення Конституції України (частина третя статті 34). А стосовно рішення, яке набрало законної сили, ти його або виконуєш, або не виконуєш. В останньому випадку настає відповідальність. Якби в нас була дійсно правова держава і хоч одного високопосадовця притягнули до відповідальності за посягання на авторитет і неупередженість правосуддя, ситуація докорінно змінилася б.

Призначення на адміністративні посади — без впливу політики

Відвертою спекуляцією є періодично поширювані твердження про те, що Голова Верховного Суду намагається поставити на адміністративні посади суддів, які підтримують певну політичну силу, тобто впливає на те, щоб приймалися рішення в угоду їй. Як людина, яка має безпосереднє відношення до вирішення цих кадрових питань, можу стверджувати — це абсолютно не відповідає дійсності.

Суддів на адміністративні посади призначає Рада суддів України. З кандидатурою майбутнього голови визначаються судді на місцях, орган суддівського самоврядування вносить відповідну рекомендацію, яка враховується головою апеляційного чи вищого суду при внесенні кадрової пропозиції. На основі цих документів подання на призначення судді на адміністративну посаду підписує Голова Верховного Суду України. При цьому не завжди ці подання підтримуються Радою суддів України. Навіть на засіданні Ради суддів України, яке відбулося в лютому, її члени відмовилися підтримати деякі подання щодо призначення осіб на адміністративні посади, внесені Головою Верховного Суду і ним підтримані.

Останнім часом спостерігаються наполегливі намагання наділити правом призначати голів судів главу держави чи Вищу раду юстиції. Мені взагалі не зрозуміло, яке за Конституцією України і відповідно до принципу поділу державної влади відношення мають Президент України, Вища рада юстиції, Кабінет Міністрів чи Верховна Рада до призначення керівників судів? За такого підходу логічно, щоб повноваженнями щодо призначення голів облдержадміністрацій, райдержадміністрацій чи міністрів були наділені судді.

У Німеччині був випадок, коли один із міністрів заявив, що не буде виконуватись рішення суду. Наступного дня чиновник уже не був міністром, а рішення було виконане. Неприпустимо, щоб політик давав оцінку рішенням суду, та ще й публічно!!!

А якщо говорити про політику, яка останнім часом активно втручається у судову сферу, то виникає закономірне запитання: на якій підставі указом Президента утворено Центральний та Лівобережний окружні адміністративні суди у м. Києві? Адже таке рішення прийнято з відвертим ігноруванням приписів Кодексу адміністративного судочинства, в якому чітко передбачено лише три адміністративні суди з притаманними лише їм повноваженнями: Верховний Суд (в особі Судової палати в адміністративних справах), Вищий адміністративний суд та окружний адміністративний суд, юрисдикція якого поширюється на місто Київ. Президент може в межах закону змінювати мережу судів, збільшувати чи зменшувати їх кількість у державі. Але стосовно діючого на сьогодні окружного адміністративного суду, юрисдикція якого поширюється на місто Київ, він не може вчиняти нічого до тих пір, поки не будуть внесені відповідні зміни до вказаного Кодексу. Якщо це ігнорується, то можна зробити висновок про те, що в такому рішенні немає права, а є лише політична складова.

Завдання голови суду — організувати роботу суду, а не займатись господарськими питаннями

Багато претензій сьогодні висувається до діяльності голів судів. Частина з них — цілком обґрунтована. Проблема з впливом голови суду на здійснення правосуддя вирішується законодавчим шляхом — шляхом позбавлення його процесуальних функцій (вирішення відводів суддів, зміни підсудності справ тощо).

Але не потрібно забувати й того, що сьогодні голова суду більше займається господарською діяльністю, а не здійсненням судочинства. Сьогодні в нього «на голові» ремонт приміщень, забезпечення суду папером, ручками, комп'ютерами. З бюджету судам виділяється 4 гривні на одну справу. І це — знову ж таки головний біль голови суду, бо з нього спитають, чому справи не розглядаються, чому повістки не надсилаються. І ніхто не хоче ввійти в його становище, зрозуміти, що ця проблема — поза його повноваженнями. А фактично голова суду має вишукувати кошти, прохати у владних структурах чи деінде, та хоч свої гроші платити. Це ж знущання над судочинством!

А потім запитують, чому в судах така ситуація? Чому в судах вивішено об'яви, щоб сторони приходили зі своїми конвертами? Законодавцю слід забезпечувати видатки на здійснення правосуддя так, як це потрібно. У нас мають бути особи, які відповідають за забезпечення судів, — керуючі справами. Потрібно відремонтувати приміщення — рада суддів збереться і поставить перед ним таке завдання, а далі вже його справа — йти до територіального відділення Державної судової адміністрації, просити гроші, шукати підрядну організацію, яка виконає роботи. Але контроль за роботою керуючого, за витрачанням коштів має бути з боку органів суддівського самоврядування — керуючий справами періодично має звітувати перед радою суддів.

А поки голова зайнятий господарськими питаннями, щоб забезпечити хоч якесь «виживання» суду, йому ніколи контролювати дотримання строків розгляду справ, вживати заходів до порушників, тобто забезпечувати організацію здійснення судочинства.

Автоматизований розподіл справ позбавляє існування суб'єктивного критерію

У Верховному Суді система автоматизованого розподілу справ функціонує уже не один рік. При цьому не виникає жодних питань стосовно такого розподілу: справи реєструються за номерами, прізвища суддів розписані в алфавітному порядку, і всі отримують абсолютно однакову кількість справ — незалежно від того, чи це суддя, чи голова палати.

Такий порядок розподілу справ позбавляє існування суб'єктивного критерію — щоб хтось казав: ти послухай цю справу ось так, а ти — так. До речі, ця система була впроваджена на вимогу суддів Верховного Суду — тоді я працював у цивільній палаті, і ми вперше впровадили цей порядок: щоб ніхто не міг впливати — ні голова палати, ні його заступник. Яка кому дісталась справа — той таку й розглядає. І це є абсолютно законним, відповідає міжнародним нормам. У Німеччині це називається принципом законного судді: кому дісталася справа, той і є законним суддею у ній, і передати справу іншому судді немає жодної можливості, винятками є лише тривала хвороба цього судді, відвід, смерть, припинення повноважень.

Цей принцип законного судді слід передбачити в процесуальному законі. До речі, Верховний Суд розробив законопроект щодо запровадження автоматизованого розподілу справ і передав його до Національної комісії з утвердження демократії. Але чомусь наполегливості в його прийнятті парламентарії не виявляють.

Хоча очевидним є те, що із запровадженням автоматизованого розподілу справ у керівників судів зникає можливість зловживати цим правом. Для суддів автоматичний порядок розподілу справ — це звільнення від будь-якого тиску, адже в такому разі вони підкорюються лише закону.

Підготовка та навчання кадрів

Я читаю лекції суддям, які навчаються в Академії суддів, і можу сказати, що порівняно з кадрами, які приходили до судів на початку 1990-х років, підготовка нинішніх кадрів набагато краща. Як правило, найкраща за рівнем підготовки судді відбувається з осіб, що працювали в судах на посадах помічників суддів, консультантів, секретарів судових засідань.

Проте за змістом запитань, які ставлять слухачі, за рівнем їх теоретичної підготовки, можна стверджувати, що значна їх частина абсолютно не готова до суддівської роботи. Є навіть такі, яких допускати до неї не можна. Бо коли особа просто не володіє знаннями, то є надія, що вона навчиться, а коли вона не спроможна осилити цю роботу, то потім може завдати великої шкоди й судовій системі, й тим громадянам, у справах яких вона здійснюватиме правосуддя. Це перша й надзвичайно велика проблема.

Друга проблема — у нас не готують суддів, процес їхньої підготовки недосконалий. А їх треба навчити і тому, як правильно підготувати справу до слухання, і з чого почати розгляд заяви, і як проводити саме судове засідання, і як спілкуватися з учасниками судового процесу, бо все це є етикою судового процесу. Як правило, цього у вузах не викладають, а якщо й викладають, то роблять це люди, які не мають жодного відношення до суду. Суддю треба готувати, треба вчити особливості цієї роботи, а це можуть зробити лише судді. Добрим прикладом може слугувати підготовка в школі суддів в Іспанії, в якій викладають судді-практики і готують саме фахових суддів. Це не те, як навчають у нас майбутніх суддів в Одеській чи Харківській академії. У нас більше користі дає Академія суддів, яка працює при Державній судовій адміністрації, а її намагаються ліквідувати.

Суддю треба готувати, треба вчити особливості цієї роботи, а це можуть зробити лише судді.

Щодо підвищення кваліфікації, то цікавим є досвід Німеччини: там судді періодично проходять навчання в академії суддів та мають можливість пройти стажування у суді вищої інстанції. Суддя пише заяву, здає іспити і працює півтора року стажером, наприклад, у федеральному суді, підвищуючи свою кваліфікацію. Після стажування, як правило, такий суддя має переваги при призначенні до суду вищої інстанції.

Усе зазначене вище — це ті реальні проблеми, з якими судді й громадяни України стикаються щодня. Не всі і не одразу, але вони можуть бути успішно розв'язані. Зокрема, й указаними мною засобами. Головне, щоб були відповідальність, бажання і державний підхід до їхнього розв'язання. А судді в цьому допоможуть, бо вони, як ніхто, зацікавлені в тому, щоб у судах був порядок і законність.

Віктор МАРИНЧЕНКО,
суддя Судової палати в адміністративних справах Верховного Суду України.

Селянське повстання, яке увійшло в історію під назвою махновщина, було жорстоко придушене як явище, вороже диктатурі пролетаріату. Тут утворили Запорізьку область, що стала одним з «локомотивів» економічного та культурного розвитку не лише України, а й усього Радянського Союзу

До 70-річчя утворення області

Запоріжжя моє, твоя доля стає і моєю, і у грудях моїх віковічна глибінь ожива

Слово «Запоріжжя» озивається солодким щемом у серці кожного свідомого українця, бо саме цей край через кілька століть після розпаду Київської Русі став оплотом відродження нашої державності і національного духу, і тут, за Дніпровськими порогами, виникла козацька республіка, яка відіграла важливу роль у захисті рідної землі від чужинців та послужила взірцем для майбутніх демократичних перетворень у Європі. Ще один феномен світового значення — селянське повстання під час громадянської війни 1918—1921 років, яке увійшло в історію під назвою махновської вольниці й було спочатку використане для боротьби з ворогами більшовицької влади, а потім жорстоко придушене нею як явище, вороже диктатурі пролетаріату. Пізніше на цих теренах утворили Запорізьку область, що стала одним з «локомотивів» економічного та культурного розвитку не лише України, а й усього Радянського Союзу.

Наш край ще зветься серцем України

Ми любимо свою землю і пишаємося тим, що наш край — особливий, доленосний. І тоді, коли на легендарну Хортицю з усієї України стікалися людські потоки, аби перетворитися в грізну силу, здатну здолати будь-яку ворожу навалу, і тепер, коли розбудовуємо молоду незалежну державу, Запоріжжя було і залишається головною ланкою державотворення. Історія краю — це величезний айсберг, що своєю основою сягає в бездонну товщу століть і одночасно здіймається вершиною над сучасністю, даючи змогу новим поколінням надбудовувати чергові поверхи цивілізації. Хоча за чисельністю населення та територією наша область — десь посередині, вона має такий потужний виробничий потенціал, який дає їй змогу бути на одному рівні з Донеччиною, Харківщиною та Дніпропетровщиною, а за показниками соціально-економічного розвитку, як це було в 2007 році, і випереджати їх.

Незважаючи на світову фінансову кризу, запоріжці зуміли зберегти позитивну динаміку виробництва і в 2008 році. Попри наростаючі труднощі виконано завдання з наповнення обласного бюджету за січень. На наш погляд, запорукою тому є запас міцності, створений завдяки реалізації ухваленої у червні 2008 року Стратегії регіонального розвитку на період до 2015 року, до розробки якої було залучено канадських фахівців та широку громадськість. У вересні представники обласної влади, бізнесу, наукових кіл та громади, враховуючи інтереси міст і районів, визначили з регіональної стратегії близько 30 першочергових проектів для реалізації в 2009 році, у жовтні провели навчання фахівців, відповідальних за їх здійснення, але після наростання кризових явищ довелося вносити корективи. І тепер ставка робиться на заходи, що дають змогу послабити негативні наслідки для населення та розвивати ті сектори економіки, котрі сприяють подоланню фінансових проблем. Уточнити ці завдання допоміг регіональний форум, що відбувся 18 лютого і в якому, крім міжнародних та українських експертів, взяли участь представники органів влади центрального і місцевого рівнів, бізнесмени, керівники промислових підприємств, наукових закладів та громадських організацій.

Ми готові поділитися й досвідом міжрегіонального партнерства та народної дипломатії, бо без налагодження прямих економічних зв'язків та дружніх стосунків між областями України і країн СНД самотужки жодних проблем не здолаємо. Тому Запорізька обласна рада ініціювала підписання договорів про дружбу і співробітництво з Тернопільською та Гомельською (Республіка Білорусь) обласними радами, готується підписання такої самої угоди з Московською областю, розширюються зв'язки з Автономною Республікою Крим та Львівською областю. Що це нам уже дало? Гомельські ліфти, котрі нині встановлюються в запорізьких багатоповерхівках, білоруські трактори і зернозбиральні комбайни, без яких виростити й зібрати багатий минулорічний врожай було б неможливо... А освітлювальна техніка з Тернопільщини незабаром стане основою для реалізації нашої обласної програми «Світло — селу».

Співробітництво з регіонами Російської Федерації теж сприяє поліпшенню добробуту запоріжців та наповненню державного й обласного бюджетів. У нас бурхливо розвивається курортно-рекреаційна сфера на узбережжі Азовського моря, тому кожний відпочивальник дорогий у прямому й переносному значенні цього слова. Але не тільки. Нині, скориставшись досвідом львів'ян, ми працюємо над створенням оптового фермерського ринку і сподіваємось відправляти кам'янські овочі, мелітопольські черешні, абрикоси, персики та яблука не тільки в наші промислові центри, а й у великі міста Російської Федерації. Тобто відновити втрачені шляхи для сільськогосподарської продукції на ринки сусідньої країни. Є й такий задум. У Московській області нині — будівельний бум і гострий дефіцит на матеріали, з яких виготовляється бетон, а в нас — величезні поклади граніту. То чому б не створити кілька потужних щебзаводів, які на десятки років забезпечили б запоріжців роботою, а росіян — щебенем?

Активно працюємо й над залученням внутрішніх інвесторів. Зокрема, в Приазовському, Приморському та Оріхівському районах ведеться підготовка до відкриття залізорудних шахт. У Приазовському районі починається робота і з освоєння газового родовища. Але найбільша удача — це реальні кроки щодо відродження Степногірська, де на початку дев'яностих років закрили марганцеву шахту. З того часу на підтримання життєдіяльності вмираючого шахтарського селища з бюджету витрачаються величезні кошти, але зусилля марні. Бізнес-структури, котрі мають ліцензію на шахту, марганцевої руди не добувають і вже «догосподарювалися» до того, що почали розбирати на металобрухт залізничні колії та демонтувати господарські споруди. На жаль, вплинути на таких горе-господарів обласна рада не може, тому ми пішли іншим шляхом. Недавно, перебуваючи в Донецьку, я разом з головою ради директорів групи компаній «Індустріальний союз Донбасу» Сергієм Таратутою підписав меморандум про співробітництво, в якому ключовою ланкою є «марганцевий проект». Головне, що донеччани взяли на себе те, від чого, як чорт від ладану, тікали всі, хто хотів стати стратегічним інвестором, — вирішення соціальних проблем селища. Причому «ІСД» після вивчення родовища планує збудувати поблизу Степногірська не лише марганцеву шахту, а й сучасний феросплавний завод, а це, як відомо, додаткові робочі місця.

Після тривалої перерви нарешті запрацював автомобільний завод, з'являються перші проблиски життя й на інших підприємствах. І селянам стало трохи легше — хоч і поволі, та все-таки почали підвищуватися закупівельні ціни на зерно, а значить, щось вдасться підправити до початку польових робіт. У непростий час прийшло до нас свято — 70-річчя від дня утворення області. Та ми в міру можливостей намагаємося зробити так, щоб ця дата об'єднала всіх запоріжців для подальшого розвитку регіону. Тому все хороше, що робиться в області, проходить під знаком ювілею.

Олександр НЕФЬОДОВ, голова Запорізької обласної ради.

Полігон для соціалістичної індустріалізації

10 січня 1939 року Запорізька область була виділена зі складу Дніпропетровської області в самостійну адміністративно-територіальну одиницю. Край уже мав певні управлінські традиції. Адже понад сто років Олександрівськ перебував у статусі повітового міста, далі, щоправда, недовго, Запоріжжя було центром губернії, пізніше — округу. А бурхливий розвиток економіки вимагав наближення адміністративного керівництва до промислових та сільськогосподарських підприємств. Швидкими темпами зростало й населення. Лише з 1926 по 1939 рік число жителів Запоріжжя збільшилося у вісім разів, Мелітополя — втричі, Бердянська — вдвічі.

Бердянський морський торговельний порт.

На момент утворення області існувало 30 адміністративних районів. У подальшому їх кількість, території та найменування неодноразово змінювалися. Лише 30 березня 1944 року область отримала свої сучасні межі, коли після чергової реорганізації до Херсонщини відійшло одразу шість районів. Сам же процес освоєння тутешніх земель був складний і тривалий, тому, крім українців та росіян, край населяють болгари, чехи, греки, євреї, німці, албанці, гагаузи, татари та представники інших національностей. Живуть вони поряд у мирі та злагоді вже декілька століть, і завдяки цьому місто Приморськ стало центром проведення традиційного всеукраїнського фестивалю національних культур «Ми — українські!».

Запоріжжю судилося стати не тільки полігоном, де втілювалися стратегічні плани індустріалізації СРСР, а й першим технополісом у світовій практиці містобудування.

Колективізація, індустріалізація, війна, відбудова зруйнованого народного господарства, трудові п'ятирічки — все це етапи непростого і великого шляху. Однак, віддаючи шану трудовому ентузіазму мас, котрі щиро вірили в те, що своїми руками наближають світле комуністичне майбутнє, не можна забувати про сумні та трагічні сторінки нашої спільної біографії — кілька голодоморів, політичні репресії, мільйони скалічених доль... За цих умов Запоріжжю судилося стати не тільки полігоном, де втілювалися стратегічні плани індустріалізації СРСР, а й першим технополісом у світовій практиці містобудування. У 1927 році тут розпочалося будівництво Дніпрогесу — найбільшої на той час гідроелектростанції в Європі, яка дала перший електрострум 1 травня 1932 року, а через кілька місяців запрацювала на повну силу. На базі могутнього Дніпрельстану в рекордно короткі строки були побудовані підприємства-гіганти: завод листової сталі (нині — комбінат «Запоріжсталь»); завод інструментальних сталей (нині — «Дніпроспецсталь»); завод «Комунар», що випустив перший радянський комбайн; алюмінієвий, магнієвий, феросплавний, коксохімічний, електродний та багато інших заводів, котрі були тоді не лише найбільшими в СРСР, а й започатковували нові галузі індустрії.

Бурхливий розвиток Запорізького краю перервався війною. Завдяки стійкості та мужності радянських воїнів та

Вид на площу Фестивальну в Запоріжжі.

ополченців, котрі обороняли обласний центр від фашистських військ понад два місяці, тільки з металургійних підприємств на Урал і до Сибіру було відправлено 320 тисяч тонн вантажів та понад 13 тисяч кваліфікованих робітників, інженерів, техніків. І вже навесні 1942 року дали продукцію на нових місцях розташування заводи «Дніпроспецсталь», «Запоріжсталь» та багато інших евакуйованих підприємств. Вони й забезпечили відновлення втраченого на початку війни оборонного потенціалу СРСР і врешті-решт — перемогу над ненависним ворогом. Та основна маса чоловічого населення перебувала на фронтах Великої Вітчизняної війни, багато хто не повернувся з неї. За мужність, відвагу і героїзм 124 уродженці області були удостоєні звання Героя Радянського Союзу, а тисячі, серед яких і 400 учасників партизанського руху та підпілля, нагороджені бойовими орденами і медалями.

Восени 1943 року почалася відбудова народного господарства області. 3 березня 1947 року відродився Дніпрогес. Нарощували свої потужності реевакуйовані «Запоріжсталь», «Дніпроспецсталь» та інші підприємства, машинно-тракторні станції, колгоспи, радгоспи. На початок 1950 року відновили свою роботу всі 670 заводів і фабрик області. На випуск перших у країні мікролітражних автомобілів перейшов завод «Комунар», розбудовувалися трансформаторний та моторобудівний заводи, зростала пропускна спроможність річкового порту. Завдяки новому шлюзу в річковий порт почали приходити великі кораблі з Балтійського, Середземного, Каспійського, Чорного та Азовського морів, а продукція промислових підприємств — експортувалася в десятки зарубіжних країн. Із завершенням будівництва Дніпрогесу-2 енергетична потужність станції подвоїлася, а в 1984 році було запущено перший енергоблок найбільшої в Європі Запорізької АЕС.

Розбудили й регіон

Спогади про благополучні «застійні-застільні» вісімдесяті викликають солодку ностальгію не лише у стареньких, а і у представників середнього покоління, котрим довелося носити піонерські галстуки та комсомольські значки. Тоді жилося всім весело і добре, хоча й по кілька годин простоювали у чергах за звичайнісінькою вареною ковбасою, ходили в культпоходи на перегляд кінофільмів про цілину та колективно обговорювали книжки, начебто написані Леонідом Брежнєвим. До нього в запоріжців ставлення особливе, бо в повоєнні роки керував областю, та й потім про неї не забував. І багато хто з місцевих можновладців зумів підлаштуватися під «дідусеву» славу, здобувши посади, ордени та інші земні блага... Втім, це не були пусті люди, про що свідчить і нинішня практика зміщення столичних кадрів за рахунок регіональної еліти. А те, що запоріжці, і в першу чергу партійно-радянська номенклатура та директорський корпус, досить прохолодно поставилися до перебудови, є незаперечним фактом. Не випадково останній генсек КПРС Михайло Горбачов назвав область однією з найконсервативніших у СРСР.

Але були й інші виміри суспільної свідомості. Журналісти називали Запоріжжя «втомленим містом», бо економічний потенціал краю дійшов межі виснаження, а національні та соціальні проблеми, що накопичувалися роками, дедалі частіше давалися взнаки. У 1989—1990 роках обласним центром прокотилася хвиля екологічних пікетів та мітингів. Широкого розголосу набуло півторатижневе сидіння «зелених» на коксовій батареї, котра стала символом бездумного нищення довкілля. Та справжнім вибухом емоцій було святкування 500-річчя Запорозького козацтва, коли до міста з'їхались десятки тисяч українців з усіх куточків СРСР і багатьох країн світу. Вперше на головному проспекті замайоріли синьо-жовті прапори. А 18 серпня 1991 року грандіозним феєрверком на стадіоні «Металург» завершився Другий всеукраїнський фестиваль «Червона рута». Потім були проголошення незалежності України та грудневий референдум, під час якого понад 92 відсотки запоріжців віддали голоси за те, щоб вони і їхні діти могли вільно жити на рідній землі.

Журналісти називали Запоріжжя «втомленим містом», бо економічний потенціал краю дійшов межі виснаження, а національні та соціальні проблеми, що накопичувалися роками, дедалі частіше давалися взнаки.

Чи ж справдилися їхні сподівання? Галопуючі ціни, шалена інфляція, катастрофічний спад виробництва, втрата людських цінностей та ідеалів, зневіра у прожитих роках — усе це знову повторилося, як було і на початку дев'яностих. І все-таки потужний економічний потенціал та попередні досягнення дали змогу Запорізькій області утримати позитивну динаміку розвитку. Незважаючи на серйозні проблеми, падіння обсягів промислового виробництва становило лише 2,2 відсотка порівняно з 2007 роком, зібрано рекордний за останні десятиріччя врожай зернових культур — 2,8 мільйона тонн. У 3,6 раза порівняно з двома попередніми роками зросли темпи газифікації населених пунктів, і тепер цей показник становить 30 відсотків, а голубе паливо отримують майже 80 процентів жителів області. Ще 22 об'єкти — в стадії високої готовності, тобто фактично готові до пуску. І хоча нині ставка робиться на впровадження енергозберігаючих технологій та використання альтернативних джерел теплопостачання, ці роботи триватимуть, бо газифікація є символом цивілізованого побуту.

Козацькому роду нема переводу

За минуле століття імідж Запоріжжя змінювався принаймні двічі, переходячи з однієї площини в іншу. Радянська влада старанно використовувала посіяний предками дух вільнолюбства, підмінивши його стереотипами «нової общності людей» та перетворюючи квітучий край на індустріального монстра. Проте, коли ми нарешті усвідомили, про яких славних прадідів великих почали забувати, все повернулося на свої місця. Але, як кажуть, із пісні слів не викинеш — **Запорізька область посідала й посідатиме провідне місце в національній економіці**. На неї припадає 8,4 відсотка загальнонаціонального промислового виробництва. Тут зосереджено практично всі основні галузі промисловості, чільними серед яких є електроенергетика, металургія, машинобудування, металообробка та хімія. Підтримуючи економічні зв'язки із 127 країнами світу, область лідирує серед регіонів України за обсягами зовнішньоторговельного обігу, має позитивне сальдо зовнішньої торгівлі.

Наш степовий край славиться родючими чорноземами, про що свідчать високі врожаї сільськогосподарських культур. Завдяки цьому швидкими темпами розвивається переробна галузь. А ще область відома на теренах СНД як чудова оздоровниця, і тепер рекреаційна сфера Азовського узбережжя наближається до європейських стандартів. Уже кілька років поспіль Бердянськ визнають кращим курортним містом України.

В останні роки бурхливо розвивається і туристична галузь. На території області — 8200 пам'яток археології, монументального мистецтва та архітектури, і за цим багатством вона входить до першої трійки регіонів. Серед найвидатніших історичних об'єктів — три національні заповідники — «Хортиця», «Кам'яна могила» та «Садиба Попова», де збереглися окремі будівлі одного з найкрасивіших в Європі мисливських замків. І перелік цих святинь постійно множиться завдяки пошукам науковців. Зокрема, минулого літа на Хортиці археологи музеєфікували недавно виявлене святилище доби міді-бронзи, а в заплаві Конки почали розкопувати руїни досі не відомого міста часів Золотої Орди.

Проте **найголовніше багатство Запорізького краю — це люди, які тут народилися.** З історичних постатей, крім кошових отаманів, найчастіше згадують повстанського ватажка Нестора Махна, ідеолога українського націоналізму Дмитра Донцова, легендарного генерала Василя Петрова, правозахисника-дисидента генерала Петра Григоренка. Добрий слід по собі залишили в серцях людей творці космічних ракет та авіаційних двигунів академіки Микола Доллежаль і Олександр Івченко, видатні медики — академіки Любов Мала і Олександр Возіанов, епідеміолог Володимир Хавкін, вчений-геолог Іван Віхляєв, академік, мовознавець-слов'яніст Микола Державін, історики Яків Новицький, Кость Гуслистий і Борис Михайлов, співаки Іван Паторжинський і Марія Сокіл, композитор Ян Френкель, художники Опанас Сластіон і Йосип Бродський, письменники Адріан Кащенко і Дмитро Міщенко, народний депутат України Анатолій Єрмак. Сьогодні на Запоріжжі живуть і працюють сім героїв України. Найвідоміших із них — В'ячеслава Богуслаєва, Федора Муравченка та Віталія Сацького — знають далеко за межами України. Серед найпомітніших постатей можна назвати і диригента академічного симфонічного оркестру обласної філармонії В'ячеслава Редю, поетів Петра Ребра і Григорія Лютого, письменницю Раїсу Іванченко, композитора і співака Анатолія Сердюка, актрису Ольгу Сумську, мандрівника і мореплавця Федора Конюхова, хірурга-трансплантолога, академіка НАН України Олександра Ніконенка. Майже не обходяться без аншлагу вистави обласного академічного музично-драматичного театру імені Володимира Магара, де зібрався яскравий творчий колектив. А шанувальники екрана завжди з нетерпінням очікують кінця літа, щоб поринути в творчу атмосферу міжнародного кінофестивалю «Бригантина», який традиційно розгортає свої вітрила в гостинному Бердянську.

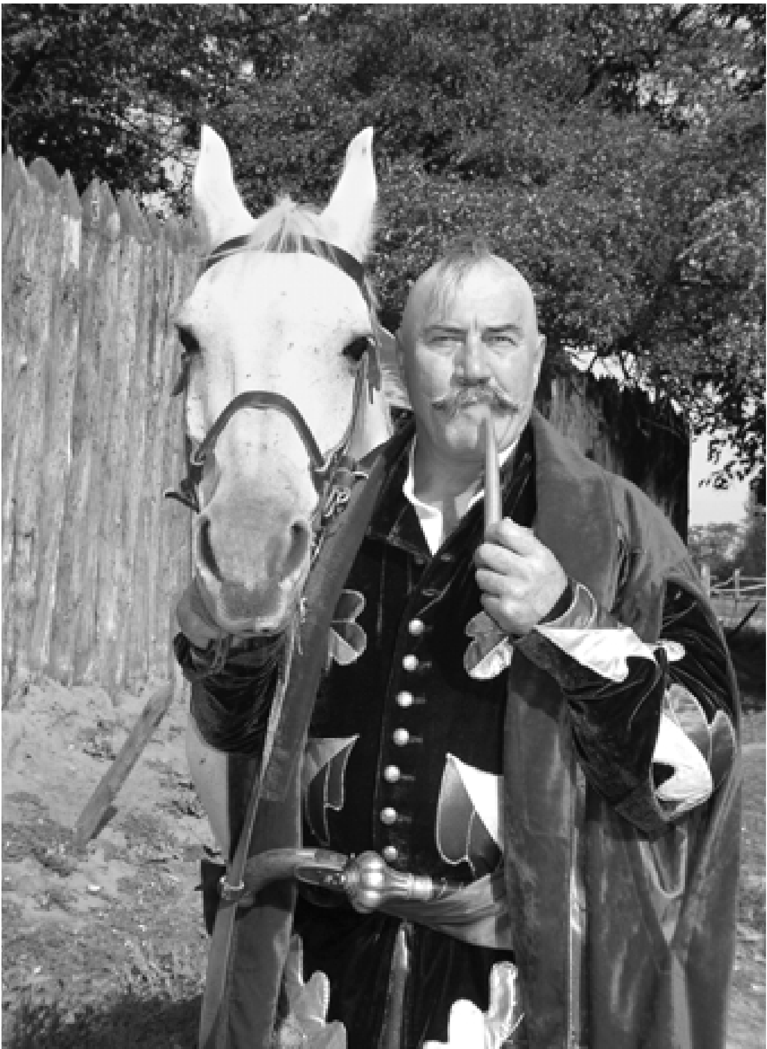
Козацький край просто-таки зобов'язаний славитися своїми спортивними досягненнями. Перше олімпійське золото ще в далекому 1952 році здобув борець Яків Пункін, а найбільшого успіху досяг уславлений важкоатлет Леонід Жаботинський, який двічі підіймався на найвищі сходинки олімпійського п'єдесталу. Три олімпійські нагороди завоювала легкоатлетка Тетяна Доровських (Самойленко), по дві — гандболісти Михайло Іщенко та Сергій Кушнирюк, спринтер Тетяна Пророченко. Слід відзначити також досягнення чемпіонів та призерів Європи, світу і Олімпійських ігор, заслужених майстрів спорту Армена Варданяна (греко-римська боротьба), Володимира Ященка (стрибки у висоту), Дениса Силантьєва (плавання), Олени Жупіної, Ганни Сорокіної, Романа Володькова (стрибки у воду), братів Володимира і Валерія Сидоренків (бокс), Романа Зозулі, Ольги Рощупкіної (спортивна гімнастика), Олега Михайлова (кульова стрільба) та їхніх тренерів Сергія Гусєва, Тетяну Турову, Володимира Манзулі, Олександра та Любов Барсукових, Миколу Назаренка, а також багатьох інших наставників талановитих атлетів. Таки правду в народі кажуть, що козацькому роду нема переводу.

Запоріжці завжди були рушійною силою, стрижнем в історії України. І сьогодні область відіграє особливу роль в утвердженні незалежної України, є її природною перлиною та локомотивом економічного розвитку держави.

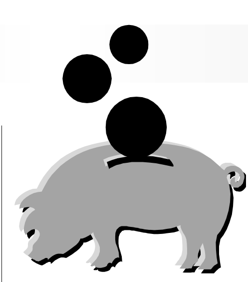
Микола МАНЬКО.

Запорізька область.

Фото автора.

Хортиця. Народний артист України Михайло Голубович у ролі Тараса Бульби (натурна постановка однойменної героїчної саги Запорізького академічного українського музично-драматичного театру імені Володимира Магара). 2007 рік.

Засідання «круглого столу» на тему: «Україна — перший рік в СОТ: вплив на аграрний сектор» відбудеться сьогодні у Києві

За підсумками минулого року, 82,1 відсотка сільгосппідприємств країни отримали 6,9 млрд. грн. прибутків, решта — звітують про збитки на суму 2,1 млрд. гривень

Трійня від Альфи та Бізона

ПОПОВНЕННЯ

Трійня у великої рогатої худоби — рідкість. Корова Альфа з підсобного господарства Рівненського геріатричного пансіонату здивувала двома теличками і бичком. «Батько» трійнят — племінний бугай Бізон.

— До розтелу Альфа хоч і була повною, але не подавала виду на трійнят, — розповідає зоотехнік Валентина Калинович. — Розтелилася вона день у день відповідно до строку. Але коли я прибула на виклик, одразу запідозрила: щось не так, як завжди. Воно й справді, довелось допомагати, бо дві телички-близнючки «виходили» одночасно і ніяк не могли поступитися одна одній. Довелося одну відштовхувати від іншої. А справжнім здивуванням став бичок, який з'явився на білий світ через певний інтервал і якого, по суті, не чекали. Він ковтнув води, отож довелося трішки його «відкачувати». Зрештою, усі троє народилися цілком здоровими.

Фахівці вважають, що як для трійні вага новонароджених задовільна: телички заважили по двадцять кілограмів, бичок — на п'ять кіло важчий. Після ускладненого розтелу йде на поправку й Альфа. Нині їй дають додатковий пайок: «багатодітна» корова споживає щодня 20 кілограмів моркви, збільшену норму концкормів. Питання про майбутнє новонароджених, яким ще навіть кличок не дали, ще не визначене — швидше за все, їх залишать у підсобному господарстві на розплід. Бо хтозна, можливо, гени передадуться по родоводу, і господарство матиме ще двійні та трійні. Хоч в історії підсобного господарства диспансеру, який діє уже більше півсотні років, це перший такий унікальний випадок.

До речі, на теренах Рівненщини поява різностатевих трійнят трапляється в середньому раз на десять років. Натомість народження одностатевої трійні зафіксовано три роки тому. Тоді трьома теличками розтелилася корова на кличку Пасолька із господарства Любові Тростянчук, що в селі Бокійма Млинівського району. Загалом цей випадок унікальний ще й тим, що Пасолька перед трійнею двічі видала «на-гора» по двійні.

Євген ЦИМБАЛЮК,
Олександра ЮРКОВА.
Рівненська область.

На знімку: Альфа з трійнею.

Фото Євгена ЦИМБАЛЮКА.

ТИМ ЧАСОМ

Землі не обробляються — власники чекають ціни

Майже 60 відсотків ділянок, зазначалося на нещодавній колегії Держкомзему, наданих для ведення особистого селянського господарства в Броварському, Обухівському, Києво-Святошинському районах Київщини, не обробляються — їхні власники очікують на можливість зміни цільового призначення для продажу цих сільськогосподарських земель.

Коли безробіття є, а безробітних

ПОВЕРТАЮЧИСЬ ДО НАДРУКОВАНОГО

Тривалий час допомога з безробіття була для багатьох сільських мешканців чи не єдиним фінансовим джерелом. Втративши роботу в місцевих господарствах, вони практично були позбавлені будь-якої можливості працевлаштування. І хоча реєстрація у центрі зайнятості так і не допомагала знайти роботу, проте рік–другий родині можна було протриматись. Однак тепер селяни позбавлені й цього. Закон забороняє надавати статус безробітних тим, хто має особисте селянське господарство.

Зайнятість без доходів

Сільський люд, особливо пенсіонери, нарікати на труднощі життя не звикли. Навпаки, шкодують городян, у яких ні свого городу, ні корови, ні поросяти. А в селі ж воно зовсім інакше: картоплю маєш, зерно на паї дали, свіже яйце завжди під рукою... А хто з молоком — ніколи з голоду не помре. Тож навіть із тими просто смішними за теперішніми мірками пенсіями у 600 — 700 гривень вважають себе ледь не багачами.

Проблеми виникають у тих, хто молодший і пенсії ще не заробив. Що з того, що люди тяжко трудяться в полі та на городі? Навіть зібравши врожай, вигодувавши порося, аж ніяк не кожен повезе все це на продаж. А коли так, то звідки взяти живу копійку? Тож і тягнулись до районних центрів зайнятості.

Зізнатись, не раз доводилось чути про те, що подібні служби — справжнє зло для села. Чому? Та, мовляв, тому, що відучують людей від роботи, а натомість дають дармові гроші. Хіба може хтось у селі бути без роботи?

Певний резон у цих словах є. І те, що сидіти без діла хліборобу ніколи — теж правда. Але ж поняття «без роботи» і «безробітний» у селі мають своє, специфічне значення. Бо тяжко натрудитись — ще не значить заробити.

Торік середня заробітна плата по області була на 18 відсотків нижчою від середньої по країні. Годі й казати, що цей показник в аграрному секторі був ще нижчий. Та навіть і ці кошти вдалось отримати не всім. Тема зарплатних боргів в агроформуваннях стала вже вічною. Що ж дивуватись, що селяни хапались за статус безробітного як за останню фінансову соломинку.

Натрудитись, щоб наїстись?

Чи вдалось комусь розбагатіти на цьому? Міркуйте самі. Середній розмір допомоги з безробіття ледь перевищує півтисячі гривень на місяць, навіть не дотягуючи до мінімального рівня заробітної плати. Понад 33 тисячі подільських безробітних, серед яких значна частина — аграрії, торік мали змогу прожити на ці кошти. З них треба було викроїти на одяг і взуття, ліки, портфель для школярика, стипендію студенту, на те, щоб за газ заплатити, і щоб город виорати... Тепер цього не буде. Прийняті зміни до законодавства заборонили безробітним селянам, котрі мають особисте господарство, отримувати статус незайнятого населення, а відповідно — і державну допомогу.

> Поняття «без роботи» і «безробітний» у селі мають своє, специфічне, значення. Бо тяжко натрудитись — ще не значить заробити.

Це означає, що кожен, перш ніж звернутись до служби зайнятості, повинен обміряти свою землю. Якщо маєш від гектара до двох — ти автоматично перетворюєшся на члена особистого селянського господарства, яке й забезпечує тебе основною роботою. А от чи забезпечує ця робота заробітками — на це запитання закон не дає відповіді.

Поза сумнівом, земля не залишить голодним нікого, якщо на ній добре попрацювати. Але складається враження, що життя селянину тільки й дано для того, щоб наробитись заради шматка хліба. А інших соціальних аспектів для нього просто немає.

Що збереш з одного гектара

Коли разом з колегами-журналістами попросила одного із знаних в краї керівників потужного господарства проаналізувати теперішню ситуацію, чоловік тільки за серце взявся: «Не можу, не вистачає слів — тільки біль. Стільки років ми боролись за те, щоб наше господарство жило, заробляло якусь копійку, а зараз просто руки опускаються. Як далі бути? Як працювати? Не знаю».

І це кажуть у колективі, який має одну з найбільших ферм в області, обробляє не одну сотню гектарів. Що ж говорити про статки з одного «домашнього» гектара? Хоча б якими вродили там пшениця, ріпак, ячмінь — хіба на цьому матимеш зиск?

Ледь не від самих жнив хлібороби говорять про низькі ціни й блокаду на продаж зернових. Буряківники відмовляються від традиційної культури, бо сировину на переробку вже доводиться возити за десятки кілометрів. То що ж робити сільській родині із зібраним зі своєї земельної латки врожаєм? Куди везти? Кому продавати?

Складається враження, що життя селянину тільки й дано для того, щоб наробитись заради шматка хліба

Неважко нині відшукати рибні місця

І на малому приватному ставку ловляться великі соми. Але за гроші.

В'ячеслав Мосін **(на знімку)** одинадцять років тому захопився рибництвом, а до того й вудки в руках не тримав. Узяв на 49 років в оренду п'ять ставків і тепер вирощує карасів, коропів, товстолобиків, сомів заводить, збирається ще й судака запустити. Може й екзотикою здивувати — японським коропом. Усе робить за наукою: вчиться по книжках, відвідує семінари, які проводить обласна асоціація рибництва, членом якої він є.

Улітку ловити рибу орендарю допомагають рибалки: тридцять гривень за день лову на дві вудки з берега — і п'ять кілограмів риби твої. Хоча ніхто її не зважує, зізнається господар, і ні в кого зайвого не відбирають (таке може статися лише в тому разі, якщо рибалка замість вудок закинув у ставок сіті). Учасникам війни, інвалідам праці й дітям до 14 років (за заявою батьків), а також жителям села Мар'янівка раз на тиждень до 3 кг риби дозволяється виловити безоплатно. Найбільший товстолобик, якого піймали в мар'янівському ставку, важив близько 26 кілограмів!

Щороку він спускає один ставок, з якого набирає до 10 тонн риби — тонна на гектар водного дзеркала виходить. Багато це чи мало — не знає, каже, що вистачає. Здає продавцям на ринку, а цієї весни збирається будувати рибний магазин у райцентрі — перший у Новомосковську.

Чому данці не їдять нашого коропа

Після знайомства з В'ячеславом Мосіним вирішила дізнатися, а як же використовуються на Дніпропетровщині інші ставки, яка їхня віддача. З цими запитаннями я звернулася до В'ячеслава Маякіна, який уже 27 років працює в галузі й очолює Дніпропетровську асоціацію рибництва.

— Річ у тім, що вам ніхто точно не скаже — ні в області, ні в Україні — скільки у нас внутрішніх водойм (крім ставків, до таких належать ще озера і малі водосховища) і що там робиться, — почула у відповідь. — Після того, як ставки віддали в оренду (а наприкінці 90-х — початку 2000-х років на них був дикий ажіотаж), про цю «дрібноту» ніби забули. Водночас в Україні ставків і озер більше, ніж в якійсь іншій європейській країні. Чому ж тоді данську форель ми маємо на своєму столі, а данці й не чули про нашого коропа?

Нині на Дніпропетровщині 547 осіб мають в оренді ставки. Максимум 40 відсотків з них працюють на рибництво: люди брали водойми для бізнесу і у міру своїх знань і можливостей ведуть його. Відсотків 30 орендарів у стані: «А що робити?». Вони не знають, для чого їм ті ставки, результатів там майже ніяких, досягти їх важко, а ще важче дізнатися про них, бо ніхто нікому не звітує. Решту водойм (а це майже третина) взяли в оренду люди, які, на жаль, і не збиралися господарювати. Ставки стали окрасою їхніх «фазенд», вони проводять тут відпочинок, у ліпшому разі, запрошують на риболовлю друзів. Щоправда, останнім часом дедалі більше таких водойм почали використовувати для платної риболовлі. Отже, хоч таким чином вони виправдовують своє призначення.

Якщо в радянські часи, коли рибництво було на «відгодівлі», отримували від 15 до 50 центнерів риби з гектара водного дзеркала, то нині 5 центнерів вважається дуже гарним результатом — не тільки в нашій області, а і в усій країні.

Причину такого різкого падіння «врожаїв» В'ячеслав Маякін пояснює простою арифметикою: щоб отримати 1 кг привісу на коропі, треба згодувати в середньому 4 кг комбікорму, кілограм якого коштує 1,5 гривні. Плюс витрати на зарплату, оренду, зарплату. У кінцевому результаті — на вкладену гривню виходить аж 15—20 копійок прибутку. Тому орендарі перейшли на так зване пасовищне рибництво і використовують природну кормову базу (тобто те, що може видати сама водойма).

«Спати» може не більш як 12 годин

Велика проблема для орендаря — реалізація улову.

— На дніпропетровському Центральному ринку ви не зустрінете виробника (хіба що полтавську машину), — запевняє В'ячеслав Маякін. — Всі продавці-перекупники, які заробляють на рибі удвічі більше, ніж виробники. Останні знають про це, але альтернативи у них нема. Їхній товар не може довго лежати, і перекупники на цьому грають.

Але чи гарантують вони нам якісну і безпечну торгівлю? Щоб відповісти на це запитання, треба знати бодай елементарне. Що термін реалізації свіжої риби — 4 години з моменту вилову. Якщо її везуть на продаж у воді в спеціальній машині, то цей строк відраховується з часу, коли рибу дістали з машини і поклали на прилавок (без води). Протягом наступних 12 годин риба вважається «снулою» і має бути дешевшою. А коли й цей термін збіг, її треба знімати з продажу і віддавати на переробку.

— «Умільці» подовжують «термін реалізації» — перетирають рибу сіллю, перемивають у хімічних (!) розчинах, щоб вона не мала запаху, — розповідає В'ячеслав Маякін. — Про антисанітарію у рибних рядах, де підлога ледь не на палець вкрита слизом і лускою, годі й казати... Так триватиме доти, доки у господарів ставків не з'явиться інший варіант реалізації, наприклад, через оптову базу, яку в Дніпропетровську можна організувати, використавши басейни одного з рибгоспів, що ледь животіє. Доки не з'являться спеціалізовані магазини, вважаю, що у їх відкритті мають бути зацікавлені не тільки виробники, які готові вкласти кошти у таке будівництво, а й місцева влада, яка має піклуватися, аби люди цілий рік мали свіжу рибу на своєму столі і щоб справа ця розвивалася.

Скільки треба спожити, щоб бути в нормі

Поки що, на жаль, такої галузі, як рибництво, на Дніпропетровщині ніби й не існує. Програму його розвитку, яку розробили ще років чотири тому, й досі не затвердили — нема фінансування. Єдиний документ — Тимчасовий порядок, який регламентує діяльність у цій галузі на території області, з'явився у 2005 році, коли відсотків 70 ставків уже розібрали.

— Аби ті, що залишилися, потрапили у руки справжніх господарів, які розвиватимуть рибництво, а не прикрашатимуть ними свої маєтки, треба в тому документі багато чого поміняти, — наполягає В'ячеслав Маякін. — Насамперед положення, які створюють широке поле для корупції. Я, наприклад, бачу лише одну причину існування «вилки» розміром у 215 гривень в орендній платі за землю: даси хабара — поставлять 35 гривень за гектар (мінімум), не даси — платитимеш максимальні 250 гривень. Доступнішим має бути і сам старт: людина ще риби в очі не бачила, а вже мусить за технічну документацію на землю і водний паспорт заплатити до 5 тисяч гривень (знову-таки не зрозуміло: чому паспорт на державний об'єкт має оплачувати орендар). Питань багато, в тім числі й надання кредитів. Склалася думка, що на рибі великі гроші заробляють. Насправді вільніше у фінансовому плані почуваються ті орендарі, які влаштовують платну риболовлю, а тим, хто цілком на виробництво працює, нерідко доводиться позичати.

Нині, згідно з офіційною статистикою, в області щороку виробляється 1600—1700 тонн риби. Насправді, припускає В. Маякін, — до 3 тисяч тонн (різниця — за рахунок більш як півтисячі орендарів, які не є юридичними особами і жодному обліку не підлягають). А можна виробляти удвічі більше — і це найнижча планка.

Та чи потрібно нам більше риби?

Згідно з фізіологічними нормами, за рік людина має спожити її щонайменше 20 кілограмів. За підрахунками мого співбесідника, виловленої у місцевих водоймах (продукція рибгоспів в тім числі) вистачає по кілограму на кожного жителя області. Навіть разом з привізною і консервами до норми далеко.

Тетяна КОЛЯДИНСЬКА.

Дніпропетровська область.

Фото автора.

немає

Навіть офіційна статистика зафіксувала, що торік за загального зблільнення обсягу сільгосппродукції в області на 3 відсотки в господарствах населення був спад майже у 6 відсотків. Жодних об'єктивних причин для його підйому в цьому сезоні не видно. Хіба зможе господар, хоча б яким старанним він був, змагатись у продуктивності праці, використанні сучасної техніки, нових сортів, технологій із потужними господарствами? Тож і мови немає про конкурентоспроможність його продукту. А коли так — жодних надій на будь-які, навіть мізерні, доходи.

Знову гіркий урок

Прийняті законопоправки не приховують своєї мети — зменшити вплив світової фінансової кризи на сферу зайнятості населення. Звучить сучасно і з поглядом у перспективу. От тільки сприймається людьми не як удар по кризі, а по них же самих.

Бути об'єктивним, бідний бюджет і справді зможе трохи заощадити на сільському безробіттю. З другого боку, саме така постановка питання має стати для кожного своєрідним уроком: вчись сам заробляти, ні на кого не сподівайся, будь роботящим і активним.

Все це так. Але пригадуються мені й інші уроки. Коли керівники господарств, незважаючи на збитки, спеціально сіяли цукровий буряк, відмовлялись від потужної техніки тільки для того, щоб дати роботу своїм же односельцям. І ферму тримали, не сподіваючись на прибутки, а тому, щоб доярки могли заробити хоч по кілька сотень. Напевно, з точки зору ефективної економіки все це неправильно і нерентабельно. І ті господарства мали б давно збанкрутувати. Але ж вони виживають, хапаються за життя, шукають хоч якесь заняття для своїх людей. Бо хто ж повірить, що через сільського безробітного дядька всі біди? І що він одна з найбільших витратних статей для бюджету?

Ірина КОЗАК.

Хмельницька область.

Без прощального гудка

На Вінниччині демонтують ще одну, уже вісімнадцяту за рахунком, цукроварню

РЕАЛІЇ

Цукроварню в селі Махаринці Козятинського району збудував 140 років тому землевласник Михайло Терещенко. Завод вистояв під час двох революцій, фашистської окупації, але «помер» за нинішніх економічних реформ.

Торік підприємство вже не працювало. Нині власники розпочали демонтаж обладнання. Без роботи залишилися приблизно двісті робітників (не рахуючи сезонних трудівників).

— Не по-людськи хоронять наш завод, — з гіркою іронією в голосі каже один з ветеранів Махаринецького цукрозаводу, що в Козятинському районі. — Колись чув від старих цукроварів, що всі роботи на цукроварнях робилися за сигналом заводського гудка. Вони навіть звучали по-різному. На початку виробничого сезону — з довгими веселими переливами. Прощальний гудок, що свідчив про закінчення варіння цукру, був короткий і тужливий. Ця традиція тягнеться ще з царських часів. Наш завод зупинили без прощального гудка. Тому й кажу — не по-людськи.

Крайніми роблять робітників. Представники влади дорікають у тому, що продали свої акції власнику. Тепер, мовляв, він має право на власний розсуд розпоряджатися підприємством. «При цьому, чомусь, забувають, що чинне законодавство забороняє власнику змінювати профіль підприємства, не кажучи вже про його ліквідацію», — наголошує юрист Сергій Ковальчук.

У власників заводу, а ними є представники ТОВ "Запоріжцукорпостач", своя точка зору. «Ми б ладні й надалі варити цукор, — каже один з них, — адже завод працював дотепер, але ситуація змінилася. У нас вже нема чим покривати збитки. Виходить, як у тому прислів'ї: кінчай тату торгувати, бо нічим здачу давати. Не в підприємцях причина. Ви поцікавтеся, скільки цукрозаводів в області закінчили минулорічний сезон з прибутками, і все стане зрозуміло. Не потрібна державі цукрова галузь. Ось де корінь зла. Їм простіше завезти цукор з-за кордону, ніж підтримати свого вітчизняного виробника.

Це вже друге підприємство, яке власники ТОВ "Запоріжцукорпостач" зупинили на Вінниччині. Спочатку став Уладівський цукрозавод в сусідньому Літинському районі. До того ж дуже раптово. Перед тим власники провели значну реконструкцію, завезли частину нового обладнання. Але коли запустили його, воно почало давати збій в роботі. Усунути неполадки так і не вдалося. Технологічний процес зупинили. Придбану сировину перевезли на згаданий Махаринецький цукрозавод. Щоправда, не всю. Та й переробити корені у повній мірі не вдалося. Повернення боргу вимагають не тільки цукровари. Фермери, які доставили буряки, теж не отримали за них грошей. З робітниками Уладівської цукроварні власники частково вже розрахувалися. Продають обладнання, і вертають борги. Так само планують зробити і в Махаринцях. Тут теж вивозять окреме обладнання.

— Значна частина заводського майна перебуває в заставі одного з комерційних банків, — каже сільський голова Махаринець Наталія Василюк. — Перелік майна вміщено на сорока сторінках. Під майно підприємство брало кредити. Тому тут не обійдеться без проблем. Адже треба і кредити повертати, і борги робітникам виплачувати, а майно — в заставі. А де людей працевлаштувати? Над цим мало хто задумується. Хто молодший, уже подався на заробітки. Не всі ж виїдуть з села.

Віктор СКРИПНИК.

КОМЕНТАР

Виконавчий директор обласної асоціації «Поділляцукор» Микола Береговий:

— Справді, минулий виробничий сезон цукроваріння майже всі заводи завершили із збитками. Три чи чотири підприємства з чотирнадцяти, які варили цукор, мають прибутки. Але які то прибутки!.. 30—40 тисяч гривень — хіба це показник прибутковості для цукроварні? Держава не створила належні умови для цукроварів. Звідси більшість наших бід. Через низьку ціну дотепер не продали ще й половини минулорічного цукру. Навіть за таких непростих умов знаходяться підприємці, які виявляють бажання взятися за справу цукроваріння. Недавно цукрозавод у селі Красносілка Бершадського району придбав новий власник. Викупив підприємство, яке не працювало у минулому сезоні. Про намір відновити роботу заводу свідчить той факт, що власник уже подав заявку на отримання квоти на виробництво й реалізацію цукру. П'ять тисяч тонн солодких кристалів планують зварити у Красносілці у нинішньому році. Крім названого підприємства, власники ще дванадцяти заводів отримали квоти. Отож сподіваємося, що цукор-2009 варитимуть на тринадцяти заводах. Тим часом два потужні інвестори зупинили по одному з своїх цукрозаводів. Не працюватимуть цукроварні в райцентрі Погребище і селі Капустяни. В обох населених пунктах також постала проблема працевлаштування цукроварів, які залишилися без роботи.

ТЕРМОМЕТР

Психолог допоможе медикам через Інтернет

Віднині й людям у білих халатах є куди звертатися по психологічну допомогу. Український медичний союз, діяльність якого спрямована на комплексну допомогу медичним працівникам і одним з напрямів роботи якого є консультування лікарів з різноманітних питань, у тому числі й надання психологічної допомоги, відкриває «Психологічну консультацію» в Інтернеті (**http://www.uams.org.ua/psyconsult/**). Отже, кожен медичний працівник може через Інтернет звернутися до спеціалістів та отримати відповіді на свої запитання до психолога.

Гнів небезпечний для життя

Сильні емоції, такі як гнів, можуть бути небезпечні для життя. Напади люті впливають на ритми серцевих коливань та можуть спровокувати серцевий напад. Дослідивши декілька пацієнтів з проблемами серця, американські фахівці дійшли висновку: якщо людина перебуває в постійному стресі, вірогідність випадкової смерті зростає. Негативні емоції та неприємні спогади спричиняють порушення функції серцевого м'яза.

Майже мільйон подружніх пар — безплідні

В умовах демографічної кризи в Україні роль репродуктивного здоров'я як передумови й чинника народжуваності значно зростає. На рівні сім'ї поліпшення репродуктивного здоров'я зменшує кількість трагедій безпліддя чи появи небажаної вагітності, які часто виливаються в сімейні конфлікти, що призводять до дестабілізації шлюбно-сімейних відносин і розлучень.

За даними державних статистичних звітів, в Україні у 2007 році було зареєстровано понад 42 тисячі випадків жіночого та майже 9 тисяч чоловічого безпліддя. За оціночними даними, в Україні спостерігається близько мільйона безплідних подружніх пар. Майже 20 відсотків сімей безплідні і кількість їх з кожним роком зростає.

ВООЗ уважає 15-відсотковий рівень безпліддя у країні критичним і таким, що має державне значення, оскільки призводить до погіршення демографічних показників у регіоні.

Коти знижують ризик серцевих захворювань

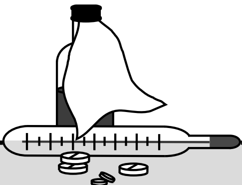
Учені з університету в Мінесоті довели: домашні тварини знижують ризик розвитку серцевих захворювань майже втричі. Люди, в чиїх будинках живуть кішки, легше переживають стрес і менше схильні до неспокою.

Справжні причини цього феномену вченим установити не вдалося, проте вони висунули припущення, що, швидше за все, спілкування з тваринами допомагає людям легше пережити стресові ситуації.

Під «Лікарняним листком» підписалася Ольга ВАУЛІНА

Сторінка підготовлена за матеріалами власних кореспондентів та інформагенцій.

«ЛІКАРНЯНИЙ ЛИСТОК»

— Здрастуйте, безплатний лікарю! — Здрастуйте, безнадійно хворий!

Гіперактивний синдром: головне вчасно розпізнати і правильно лікувати

Погана успішність і «незадовільно» з поведінки можуть бути симптомами хвороби

Ще на початку своєї незалежності Україна прийняла міжнародну класифікацію хвороб — МКХ–10. Однак дотепер деякі діагнози із цього списку вітчизняні лікарі не ставили. І не тому, що їх не було.

Чому ж?

— Річ навіть не в медикаментах і не у формулярах лікування. У нас немає основного — спеціально підготовлених дитячих психіатрів, які ознайомлені із сучасною світовою психіатричною практикою. Дитяча психіатрія, на відміну від дорослої, мало вивчена. Потрібно починати з освіти лікарів, — коментує лікар-психіатр, секретар Асоціації психіатрів України Семен Глузман. — Є захворювання, які українські психіатри до нинішнього року не діагностували у своїх пацієнтів. Наприклад, гіперактивний синдром у дітей. Замість цього діагнозу зазвичай «виявляли» розумову відсталість і відповідно неправильно лікували.

А от у світі на синдром звернули увагу. У 2004 році Всесвітня асоціація дитячої психіатрії визнала гіперактивний синдром проблемою №1 дитячої психіатрії. За даними західної статистики, від 3 до 10 відсотків дітей шкільного віку страждають від цього розладу. Тобто в кожному класі теоретично є такий хлопчик або дівчинка. Але у хлопчиків частіше виявляють цей синдром.

У дітей із цим діагнозом спостерігається дефіцит уваги. На уроках їм важко сконцентруватися, до того ж вони занадто активні та імпульсивні. Як правило, захворювання виявляється у школярів.

Фахівці стверджують: причиною захворювання є дефіцит деяких речовин — дофаміну та норадреналіну, — які виробляє головний мозок. Через їхню нестачу дитина не може управляти своїми емоціями. Але якщо вчасно виявити синдром, то в міру дозрівання кори головного мозку за правильної терапії від хвороби можна вилікувати.

Від непосиди з непередбачуваною поведінкою страждають усі: вчителі, батьки, однокласники. Але найбільше страждає сама дитина. Адже вона хвора, а оточуючі думають, що вона погано вихована і в неї низький інтелектуальний рівень. Насправді інтелект у такої дитини нормальний. Просто вона вимагає особливих уваги й підходу.

За словами Семена Глузмана, потрібна корекція поведінки і стану дитини. Якщо це легка форма — достатньо психотерапії. Якщо важка — необхідно додатково спеціальне медикаментозне лікування. Але розв'язати проблему можна лише в комплексі. Дорослі повинні знати, як правильно поводитися з такою дитиною. Головне — вчасно розпізнати її проблему, і тоді вона зможе уникнути долі багатьох психічно хворих дітей, залишитися в нормальному соціальному середовищі й не стати на все життя пацієнтом психіатричної лікарні або вихованцем спецінтернату для розумово відсталих.

— Основне завдання дитячого психіатра — навчити маленького пацієнта жити з хворобою, адаптувати його до соціального середовища, — каже співрозмовник «Лікарняного листка». — Допомагати спочатку потрібно без ліків. Починати з педагогів і батьків, пояснюючи їм, як поводитися з такою дитиною. Це проблема, яку маємо вирішувати не лише ми, лікарі, а ще до нас.

Є бажання працювати в селі? Отримуй житло!

У Миколаєві відбулося підписання угоди між випускниками базового медичного коледжу, обласною державною адміністрацією та районними держадміністраціями. 35 випускників зобов'язалися протягом трьох років відпрацювати за направленнями у сільських фельдшерсько-акушерських пунктах. Районні держадміністрації нададуть молодим медикам житло. Заступник голови Миколаївської облдержадміністрації Володимир Луста заявив, що на Миколаївщині, не чекаючи розв'язання цього питання на державному рівні, вирішили самостійно опікуватися забезпеченням сільських ФАПів персоналом.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Миколаївська область.

Молоко, яйця, соя — найпоширеніші алергени

Алергія на певні види продуктів — це «відповідь» імунної системи на хімічні речовини (алергени), що, як вважає організм, для нього шкідливі.

Коли ми вживаємо продукти, які імунна система вважає «чужими», в організмі виробляється велика кількість хімічних речовин — так званого гістаміну. Ці речовини, у свою чергу, спричиняють алергічні реакції, які можуть зачепити дихальну систему, шлунково-кишковий тракт, шкіру, серцево-судинну систему.

Загалом алергія може бути на будь-які види хімічних подразників, зокрема їжу. Найбільш поширеними алергенами є такі продукти, як молоко, яйця, арахіс, горіхи, риба, молюски, соя і пшениця. Це близько 90 відсотків усіх харчових алергенів. Тому єдиним правильним способом запобігання алергічній реакції є виявлення продуктів, що зумовлюють її у вас, та відмова від їх споживання.

Людина з великої літери

Декілька місяців тому в селі Анастасівка Роменського району, що на Сумщині, відкрито Будинок здоров'я Олександра Скоромця. Видатний хірург збудував його власним коштом.

Академік Російської академії медичних наук, професор, завідувач кафедри і директор клініки неврології і нейрохірургії Санкт-Петербурзького медуніверситету імені академіка Павлова, головний невролог Санкт-Петербурга... Олександр Онисимович Скоромець — нейрохірург світового рівня, автор більш як 700 наукових праць, серед яких 16 монографій і знаменитий підручник «Нейрохірургія», перекладений багатьма мовами.

Починався цей шлях до всесвітнього визнання з села Анастасівка, де Олександр Скоромець народився 28 березня 1937 року. І був цей шлях тернистим, бо він — із багатодітної сім'ї колгоспників, а батько — фронтовик, інвалід війни. Коли після закінчення семирічки Олександр Скоромець вирішив навчатися в Сумській фельдшерсько-акушерській школі, то не мав грошей навіть на фотокартку для вступних документів. Та він з відзнакою здобув диплом фельдшера-акушера і 1954 року без екзаменів вступив до Ленінградського медінституту. Учився й працював фельдшером у психіатричній лікарні. Після закінчення інституту 1960 року — аспірантура, перші публікації, відкриття, винаходи.

Талант, помножений на впертість, формував видатного вченого. Та він все одно лине з Петербурга в свою Анастасівку, двічі на рік, в серпні — у відпустку та навесні — на гробки. Хворі його знаходять і тут, а він приймає і лікує безкоштовно.

До пари йому і дружина, доктор медичних наук Ганна Петрівна Шуміліна (племінниця академіка Андрія Сахарова). Відомим нейрохірургом став і їхній син, член-кореспондент РАМН, професор Тарас Скоромець.

Олександр Скоромець щиро переймається долею своїх земляків, матеріально допомагає здібним учням з Анастасівки. 1994 року Олександр Онисимович заснував преміальний фонд для відмінників—випускників Анастасівської середньої школи і встановив іменні стипендії. Нині його стипендіатів уже майже сотня, всі вони здобули вищу освіту або ще навчаються.

Він організував і преміальний фонд для відмінників Сумського медучилища, а згодом — і для молодих учених-неврологів.

Чимало з кандидатів і докторів наук, яких він підготував, зібралися в Анастасівці в день відкриття Будинку здоров'я — сучасного лікувального закладу з необхідним медичним обладнанням. Тут консультуватимуть і лікуватимуть пацієнтів. Навесні і влітку це буде робити сам Скоромець, а згодом передасть дім в оренду місцевій службі охорони здоров'я.

Данило КУЛИНЯК.

На знімку: **Олександр Скоромець *(праворуч)* на відкритті Будинку здоров'я.**

Фото автора.

ВАТ «УНІВЕРСАМ № 12»
повідомляє, що чергові загальні збори акціонерів відбудуться 25 квітня 2009 року о 14 годині, за адресою: 03134, м. Київ, вул. Жолудєва, 4.

Порядок денний:

1. Вибори Голови загальних зборів та Секретаря загальних зборів акціонерів.
2. Звіт про результати фінансово-господарської діяльності товариства за 2008 рік та його затвердження.
3. Звіт Спостережної Ради за 2008 рік.
4. Звіт Ревізійної комісії за 2008 рік.
5. Розподіл прибутку за 2008 рік та плановий розподіл прибутку на 2009 рік.
6. Визначення кількісного складу Наглядової ради. Відкликання та обрання членів Наглядової (Спостережної) ради.
7. Про надання доручень з питань фінансово-господарської діяльності.

Реєстрація акціонерів та їх представників проводиться в день проведення зборів з 11.30 год. до 13.30 год. за місцем проведення зборів.

Правління ВАТ «Універсам № 12».

Основні показники фінансово-господарської діяльності ВАТ "Універсам №12"
(тис.грн.)

Найменування	Період	
	Звітний 2008 р.	Попередній 2007 р.
Усього активів	2841,0	2827,7
Основні засоби	1560,0	1673,6
Довгострокові фінансові інвестиції	-	-
Запаси	402,0	346,5
Сумарна дебіторська заборгованість	129,0	100,4
Грошові кошти та їх еквіваленти	25,0	7,1
Нерозподілений прибуток	66,0	69,0
Власний прибуток	856,0	789,8
Статутний капітал	287,0	287,0
Довгострокові зобов'язання	1405,0	1392,6
Поточні зобов'язання	580,0	645,3
Чистий прибуток	66,0	69,0
Середньорічна кількість акцій (шт.)	1148192	1148192
Кількість власних акцій, викуплених протягом періоду (шт.)	-	-
Загальна сума коштів, витрачених на викуп власних акцій протягом періоду	-	-
Чисельність працівників на кінець періоду (осіб)	55	54

Постановою господарського суду Одеської області (пр. Шевченко, 29, м. Одеса, 65119) від 09.02.2009 р. по справі № 7/296 — 08 — 4637 (ст. 51) визнано банкрутом та відкрито провадження ліквідаційної процедури відносно Дочірнього підприємства «ПЕТ ІНТЕРНЕШИЛ» приватного підприємства «Кристал — Дістріб'ютерс», код ЄДРПОУ 21037639 (вул. М. Вороного, 12А, м. Одеса, 65000)

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Ананьєва Сергія Павловича. Контакт: тел. 8 -098-510-47- 63, тел./факс. 8 -048-724-31-06.

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області від 24.02.2009 р. по справі №Б 24/37-09 ТОВ «Інтерторг 2008» (49490, м. Дніпропетровськ, вул. Привокзальна, б. 2А, кв. 1; код ЄДРПОУ 35809724) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Талан Ростислав Григорович, т.: (056) 370-74-70, поштова адреса: 49000, м. Дніпропетровськ а/с 158.

ВАТ ВТБ Банк
інформує про проведення чергових загальних зборів учасників (акціонерів) ВАТ ВТБ Банк

Чергові загальні збори учасників (акціонерів) ВАТ ВТБ Банк відбудуться 24 квітня 2009 року о 15:00 годині за адресою: Україна, м. Київ, вул. Гоголівська, 22-24.

ПОРЯДОК ДЕННИЙ:

1. Про затвердження звіту правління ВАТ ВТБ Банк про результати роботи в 2008 році.
2. Про затвердження висновку ревізійної комісії ВАТ ВТБ Банк про результати діяльності ВАТ ВТБ Банк за 2008 рік.
3. Про затвердження звіту зовнішнього аудитора ВАТ ВТБ Банк за 2008 рік.
4. Про затвердження річних результатів діяльності ВАТ ВТБ Банк за 2008 рік.
5. Про розподіл прибутку ВАТ ВТБ Банк за 2008 рік і виплату дивідендів.
6. Про розподіл нерозподіленого прибутку в результаті приєднання ЗАТ "Внешторгбанк (Україна)" в 2007 році.
7. Про внесення змін до складу спостережної ради ВАТ ВТБ Банк.
8. Про затвердження Положення про ревізійну комісію ВАТ ВТБ Банк.
9. Про внесення змін до складу ревізійної комісії ВАТ ВТБ Банк.

ДОДАТКОВА ІНФОРМАЦІЯ:
Основні показники фінансово-господарської діяльності ВАТ ВТБ Банк
(тис.грн.)

Найменування показника	період	
	звітний	попередній
Усього активів	28 343 611	11 707 631
Основні засоби	924 234	537 576
Довгострокові фінансові інвестиції	0	0
Запаси	10 016	4 147
Сумарна дебіторська заборгованість	48 891	58 707
Грошові кошти та їх еквіваленти	2 188 510	1 468 235
Нерозподілений прибуток	75 982	31 759
Власний капітал	2 513 246	789 157
Статутний капітал	2 158 784	643 784
Довгострокові зобов'язання	11 761 719	2 610 667
Поточні зобов'язання	13 999 220	8 301 073
Чистий прибуток (збиток)	55 767	11 545
Середньорічна кількість акцій (шт.)	19 190 437 167	2 402 167 526
Кількість власних акцій, викуплених протягом періоду (шт.)	10 693 899	2 408 117
Загальна сума коштів, витрачених на викуп власних акцій протягом періоду	2 880	648
Чисельність працівників на кінець періоду (осіб)	4 323	2 960

Реєстрація акціонерів почнеться о 14-00 годині та закінчиться за 15 хвилин до початку зборів. Для реєстрації та участі у зборах акціонерам при собі необхідно мати паспорт або інший документ, що посвідчує особу, представники акціонерів - паспорт або інший документ, що посвідчує особу, та доручення на право участі та голосування на чергових загальних зборах учасників (акціонерів), оформлене відповідно до законодавства України.

З матеріалами з питань порядку денного можна ознайомитися по місцезнаходженню ВАТ ВТБ Банк: Україна, м. Київ, бульвар Т.Шевченка/вул. Пушкінська, буд. 8/26, кімната 206. Телефон для довідок: +380 (44) 498 64 46.

Правління ВАТ ВТБ Банк

Постановою господарського суду Львівської області (м. Львів, вул. Личаківська, 128) від 10 лютого 2009 року у справі №21/7 суб'єкта підприємницької діяльності - фізичну особу Якимчука Анатолія Степановича (м. Буськ, вул. Шкільна, 21, Львівської області, ідент. код 2622118434, визнано банкрутом і відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Скочка Івана Ярославовича (Ліцензія серії АБ №271682 від 06 лютого 2006 року, м. Золочів, вул. М. Шашкевича, 76/1, 80700).

Вимоги кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Постановою господарського суду Луганської області про визнання відсутнього боржника банкрутом від 16.02.09 р. по справі № 12/10б Товариство з обмеженою відповідальністю «Інвестиційно-технологічна компанія «Трістер» (91016, м. Луганськ, вул. Радянська, б. 60, код 33472378) визнано банкрутом і відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено Акціонерний комерційний банк «Форум» в особі головного юрисконсульта Луганської філії Візір О. О. (адреса офісу філії: 91011, м. Луганськ, вул. Алексєєва, 7).

Претензії приймаються протягом місяця.

28.01.2009 р. Господарським судом Дніпропетровської обл. (49000, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-а) порушено провадження у справі Б24/27-09 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Трейдер», ЄДРПОУ 30508563 (адреса і реквізити Боржника - 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Малишева, 11/66; р/р №26004000532001 відкритий в АТ «ІндексБанк», МФО 307015).

Розпорядником майна призначено Тернову Інну Валентинівну (ліц. №АБ397396, 49000, м. Дніпропетровськ, пр. Гагаріна, 169/4/43, тел.: 8 050 321 40 81).

Кредитори протягом 30 днів від дня опублікування цього оголошення зобов'язані подати до Господарського суду, Боржника, Розпорядника майна письмові заяви з вимогами до Боржника та документи, що їх підтверджують.

28.01.2009 р. Господарським судом Дніпропетровської обл. (49000, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-а) порушено провадження у справі Б24/26-09 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Нафтопродукт», ЄДРПОУ 32196790 (адреса і реквізити Боржника - Дніпропетровська обл., Дніпропетровський р-н, смт. Ювілейне, вул. Радгоспна, 56; р/р №26005009048001 відкритий в АТ «ІндексБанк», МФО 307015).

Розпорядником майна призначено Тернову Інну Валентинівну (ліц. №АБ397396, 49000, м. Дніпропетровськ, пр. Гагаріна, 169/4/43, тел.: 8 050 321 40 81).

Кредитори протягом 30 днів від дня опублікування цього оголошення зобов'язані подати до Господарського суду, Боржника, Розпорядника майна письмові заяви з вимогами до Боржника та документи, що їх підтверджують.

Господарським судом Львівської області (79014, м. Львів, вул. Личаківська, 128) 10.02.2009 р. у справі № 33/8 визнано Приватне підприємство «Альфа-Космо» (79058, м. Львів, вул. Замарстинівська, 144/19; код ЄДРПОУ 30539057, розрахунковий рахунок № 26001401325390 у ЗАТ «ОТП Банк» м. Львів, МФО 385402) банкрутом і відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Михайлюка Ростислава Юліановича (ліцензія Державного департаменту з Питань банкрутства Міністерства економіки України серія АВ № 307378 від 29.03.2007 р., який проживає за адресою: 79014, м. Львів, вул. Козланюка, буд. 2, кв. 7).

Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

Додатково до порядку денного, опублікованого в газеті "Голос України" № 18 (4518) від 3 лютого 2009 року, Правління ЗАТ "КИЙ АВІА" повідомляє

Основні показники фінансово-господарської діяльності ЗАТ "КИЙ АВІА" за 2008 рік
(тис. грн.)

Найменування показника	Звітний період	Попередній період
Усього активів	61851	48429
Основні засоби (залишкова вартість)	5648	4345
Довгострокові фінансові інвестиції	15232	15231
Запаси	651	646
Сумарна дебіторська заборгованість	13910	16588
Грошові кошти та їх еквіваленти	22959	10127
Нерозподілений прибуток	27298	23114
Власний капітал	32131	27788
Статутний капітал	3804	3804
Довгострокові зобов"язання	96	716
Поточні зобов"язання	29624	19925
Чистий прибуток (збиток)	2798	7181
Загальна сума коштів, витрачених на викуп власних акцій протягом періоду	314	3125
Чисельність працівників на кінець періоду (осіб)	431	416

Оголошення, опубліковане в газеті «Голос України» від 17.02.2009 р. № 28 (4528) про порушення господарським судом Черкаської області справи про банкрутство № 01/280 від 29.01.2009 р. Товариства з обмеженою відповідальністю «Корпорація «Райагробуд» вважати недійсним.

Дійсним вважати оголошення такого змісту: Ухвалою господарського суду Черкаської області порушено справу про банкрутство № 01/280 від 20.01.2009 р. Товариства з обмеженою відповідальністю «Корпорація «Райагробуд» (19604, Черкаська обл., Черкаський р-н, с. Червона Слобода, вул. Жовтнева, 15, код ЄДРПОУ 33007034, п/р № 26002202020001 в ЧФ ВАТ КБ «Промекономбанк», м. Черкаси, МФО 354875). Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Новосельцева Володимира Петровича, ліцензія АВ № 347393 від 05.03.2008 року (м. Черкаси, вул. Добровольського, 38/2, тел. 8 (096) 666-63-60).

Постановою Господарського суду міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) від 15.01.2009 року по справі №28/151-б за заявою ДПІ у Солом'янському районі м. Києва визнано боржника ПП «Крот» (03186, м. Київ, вул. Антонова, 39, кв. 54, код ЄДРПОУ 25411804) банкрутом (р/р 2600100470019 (980), №2606700470019 (980) в АКБ «Правекс-Банк» в м. Києві, МФО 321983).

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Серебрякова Олександра Володимировича (ліцензія серія АБ №216759 від 25.02.2005 р., адреса для листування: 02095, м. Київ, вул. Срібнокільська, б. 24, а/с 53, тел./факс: 8 (061) 222 54 56).

Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування оголошення.

Господарським судом Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) порушено справу №25/38/09 про банкрутство Приватного підприємства «Молочні ріки» (69035, м. Запоріжжя, пр. Леніна, 151 А), ЄДРПОУ 31270176, р/р 260011130 в ЗВД «Райффайзен Банк Аваль», МФО 313827.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Мачулян Наталію Миколаївну, ліцензія АВ №347369 від 31.01.2008 р. (69032, м. Запоріжжя, вул. Північне шосе, буд. 3-в, кв. 70, тел.: 8-067-289-25-56).

Заяви з вимогами кредиторів приймаються протягом 30 днів від дня опублікування оголошення.

В оголошенні опублікованому в газеті «Голос України» № 55 (4305) від 21.03.2008 року: по справі № 23/447, дату винесення постанови про визнання банкрутом відкритого акціонерного товариства «Київенергобуд» правильно читати: від 25.02.2008 року і далі за текстом.

Харківський апеляційний господарський суд повідомляє про підготовку матеріалів щодо обрання безстроково на посаду судді Харківського апеляційного господарського суду **Слободіна Михайла Миколайовича.**

ФДГУ Агентство з питань банкрутства в Запорізькій області (69002, м. Запоріжжя, пр. Леніна, 77, оф.95) та ліквідатор приватного підприємця Гриба Володимира Володимировича, повідомляють про проведення публічних торгів (аукціону) з реалізації майна приватного підприємця-банкрута.

На публічні торги (аукціон) виставляється наступне майно:

Лот №1: 1/2 частина двокімнатної квартири загальною площею 48,3 кв.м., що розташована за адресою: Запорізька область, м. Бердянськ, пр. Пролетарський, буд. 228, кв. 17. Початкова ціна продажу 41 000,00 грн., без ПДВ.

Гарантійний внесок в розмірі 10% від початкової вартості зараховується на рахунок ФДГУ Агентство з питань банкрутства в Запорізькій області № 2600827020 в ЗОД "Райффайзенбанк "Аваль", МФО 313827, ЄДРПОУ 26252756. Заявки на участь в аукціоні приймаються до 02 квітня 2009 р. включно. Договір купівлі-продажу укладається на підставі затвердженого протоколу проведення публічних торгів. Умови участі в аукціоні за телефоном: (061) 220-42-07.Публічні торги (аукціон) відбудуться 06 квітня 2009 р. об 11.30 за адресою: 69002, м. Запоріжжя, пр. Леніна, 77, оф. 95.

ЗАТ «БАРВАПРОМТАРА»

повідомляє, що 24 квітня 2009 р. відбудуться чергові загальні збори акціонерів за адресою: с. ЯМНИЦЯ Тисменицького району Івано-Франківської області, вул. Галицька, 58 (в цеху металевої тари, який знаходиться на території ЗАТ «Завод ТОС «БАРВА»).

ПОРЯДОК ДЕННИЙ:

1. Обрання робочих органів та затвердження регламенту роботи загальних зборів акціонерів.
2. Звіт Правління про результати фінансово-господарської діяльності товариства за 2008 р.
3. Звіт ревізійної комісії про результати перевірки фінансово-господарської діяльності товариства за 2008 р.
4. Затвердження річного звіту та балансу за 2008 р.
5. Про розподіл прибутку, виплату дивідендів за 2008 р.
6. Про основні напрямки діяльності товариства в 2009 р.
7. Обрання Голови Правління товариства.
8. Обрання Правління товариства.
9. Обрання Голови і членів ревізійної комісії.
10. Про внесення змін до Статуту товариства.

Початок зборів о 12-й годині. Реєстрація акціонерів з 11:00 до 11:45 за місцем проведення зборів. Акціонерам необхідно мати при собі паспорт або документ, що посвідчує особу. Представникам акціонерів, крім цього, необхідно мати доручення на право участі у зборах, оформлене згідно з чинним законодавством.

5 березня в Україні місцями невеликий сніг, сніг з дощем. На дорогах місцями ожеледиця. Вітер північно-східний, північно-західний, 5—14 м/с. Температура в східних областях уночі 3—8, удень 0—5 градусів морозу, на іншій території вночі 0—6 морозу, на крайньому півдні й Закарпатті вночі й удень 1—7 тепла.

ЦЬОГО ДНЯ, 4 БЕРЕЗНЯ

❐ **1804.** Помер український лікар, основоположник вітчизняної епідеміології Данило Самойлович. ❐ **1864.** Народився геолог Леонід Лутугін. Досліджував, зокрема, Донбас, і одне з міст Луганської області має назву Лутугине. ❐ **1884.** Народилась Тетяна Пата, народна художниця (петриківський розпис). ❐ **1944.** Розпочалась Проскурівсько-Чернівецька наступальна операція радянських військ. ❐ **1949.** Народився композитор Володимир Івасюк, автор безсмертної "Червоної рути" та ще безлічі чудових пісень. ❐ **1965.** В СРСР прийнято указ про незастосування строку давності до злочинів проти миру, людства і воєнних злочинців. ❐ **1990.** В Україні пройшли перші демократичні вибори до рад усіх рівнів. ❐ **2006.** У Києві відкрито станцію метро "Вирлиця".

НЕВІДОМЕ ПРО ВІДОМЕ

Навіщо звірі позіхають

Коли позіхають люди, то зрозуміло — спати хочеться. Здавалося б, так само має бути у звірів. З'ясовується — ні. Позіхання у звірів найчастіше несе цілком визначену функцію: слугує системою умовних сигналів. Крокодил, приміром, позіхає довго. Відкриє рота й лежить на сонечку. Це він так чистить зуби після їжі. Вірніше, йому чистять: птахи видзьобують у нього залишки їжі з-поміж зубів. І їм — їжа, і йому — гігієна!

Ще один фахівець із затяжного позіхання — бегемот. Часто можна бачити, як два величезні бегемоти роззявлять пащі і стоять годинами один навпроти другого. У такий спосіб вони вирішують свої територіальні суперечки. У кого паща більша, і хто довше простоїть з відкритим ротом — той і переміг. А суперникові залишається залишити територію...

У левів позіхання — батьківський окрик. Коли дитинчата надто бешкетують і вже не на жарт пускають у хід зуби й пазурі, левиця гучним позіхом закликає їх до порядку. Не послухаєшся — отримаєш прочухан.

У багатьох інших тварин позіхання означає сигнал небезпеки або уваги. Ну а якщо вони просто хочуть спати і тому позіхають? Як відрізнити тоді звичайне позіхання від тривожного сигналу? Виявляється — просто. То самий лев або мавпа, якщо не хочуть, щоб їхнє позіхання було неправильно витлумачено, просто відвертаються, не показуючи своїх зубів.

Адже вони не можуть, як людина, прикрити рота долонею.

Повітря розітнув крик: «На коліна!»

ЗА КАДРОМ

У журналістській роботі багато чого часто-густо залишається, як ми вже казали, поза кадром. На газетну шпальту, в радіо- або телеефір потрапляє, зрозуміло, не все, що роздобуто під час підготовки того чи того матеріалу. І це «не все» розфарбовано часом досить пікантними або просто веселими нотками. Одну з таких історій мені якось розповів за чарочкою кави один з колег.

Було це так. У середині 90-х років солідний міжнародний французький аграрний журнал замовив фотокореспондентові одного з таких само солідних українських видань фоторепортаж про роботу якого-небудь успішного господарства. Майстер фотокамери звернувся по консультацію до майстра пера. Той і підказав конкретну адресу.

Агрофірма, треба сказати, була не просто успішна, а передова. Керував нею талановитий організатор, що не дав свого часу розчленувати велике господарство, розірвати його на шматки. На базі цієї агрофірми під його керівництвом було виведено нову породу корів — українську чорно-білу. Її представниці дають до семи тисяч літрів молока на рік, а окремі рекордсменки — навіть і до 11—12 тисяч. До того ж молоко це відповідає за своїми якостями найвищим сучасним вимогам. Недарма ця агрофірма разом із внеском приватного сектору своїх сіл забезпечує молоком майже три відсотки від потреби одного із провідних молокозаводів нашої країни.

Звичайно, французи пропозицію затвердили. Та отут було одне але... Схвалювали взимку, а на місце французький журналіст прибув для написання статті в розпал літа. А воно видалося посушливе. Одне слово, найвища кукурудза встигла піднятися ледь вище пояса. Що робити? Спершу поїхали на ферми. Тут гостеві все сподобалося. Потім добре пообідали. Треба було їхати на кукурудзяні поля. Але місцева громадськість вирішила особисто познайомитися із заїжджою акулою пера. І поки його притримували у селі, фотокореспондент разом з місцевим начальством помчав на поля.

Кукурудза на той момент, як ми вже зазначили, не радувала. Зайшов керівник фірми на одну плантацію, на другу — скрізь вона йому по груди. Що робити? А тут фотокор як закричить: «На коліна!». Досвідчений господарник від несподіванки і так і впав долілиць. Стоїть на колінах, а кукурудза вже вище голови стала! Ну, звичайно, фотокор за цей час не один десяток знімків накацав.

Повернулися в село. Француза повезли замість полів з кукурудзою ще на одну ферму: «А кукурудзу ми вже зняли, приїдемо в Київ, сам побачиш!». Одне слово, усе вийшло — краще не буває. Журнал з репортажем про успішну агрофірму на Київщині з успіхом обійшов всі п'ять континентів, де його поширювали.

І ще одне. Буквально одразу після цієї фотосесії випали рясні дощі. І кукурудза зуміла вирости такою, як була на знімку. Тож усе вийшло так, як насправді!

В. Н.

Загадка смерті Едгара ПО

ПОГЛЯД У МИНУЛЕ

Існують особистості, загадка смерті яких багато років, а то й сторіч, щиро хвилює нащадків. А тому й після кончини класикам не дають спокою. У цій таємничій когорті й метр детективної літератури американець Едгар По.

Утім, трагічним романом було і саме життя письменника. Рано осиротілий після загибелі батьків-акторів, Едгар не прижився в родині багатого комерсанта, що фактично кинув підлітка на свавілля долі. Недовчившись ні в університеті, ні у військовому училищі, По почав поєднувати журналістику з першими літературними пробами, переборюючи життєві труднощі випробуваним засобом — склянкою віскі. Алкоголізм всесвітньо відомого письменника давно став темою для «позначок на полях» його творчості. Вважається, що останнім поштовхом на саме дно стала для По смерть його гаряче коханої дружини. Словом, не дуже схвальний серед юнацтва вирок критиків звучав категорично: письменник просто спився, ледь доживши до свого сорокаліття.

Однак життя підносить сюрпризи, про які міг тільки мріяти, мабуть, найвідоміший герой Едгара По — детектив Дюпон, що задовго до Шерлока Холмса, до речі, вражав читачів струнким логікою своїх висновків.

Але повинно було пройти майже півтора століття після смерті американського класика, щоб з'ясувалося, що останні роки життя письменник страждав на найжорстокішу алергію на алкоголь, а тому просто не міг собі дозволити жадану склянку. Ви запитаєте, чому ж на цей нюанс звернули увагу тільки зараз? Причин кілька. По-перше, обивателя завжди тішить історія, яка доводить, що і талановиті люди страждають на ті самі недоліки, що й він сам.

По-друге, улітку 1996 року з'явилася нова версія кончини Едгара По, що спонукала біографів перетрясти архіви. Річ у тому, що один з експертів, який працює в Мерилендському університеті, висловив несподіване припущення: причиною передчасного відходу Едгара По в кращий світ стала форма енцефаліту, спричиненого вірусом сказу.

Утім, не виключено, що обидві версії смерті письменника не суперечать одна одній.

НЕСПОДІВАНИЙ РАКУРС

На шляху сексу — освіта?

На шляху сексу стоїть освіта, а от важка праця, навпаки, дуже навіть сприяє любовним утіхам. Такий висновок зроблено у доповіді Національного центру досліджень суспільної думки при Чиказькому університеті.

Якщо вірити цьому документові, чоловіки із середньою освітою більше займаються сексом, ніж їх освіченіші побратими по статі. Протилежна залежність спостерігається в людей, що працюють не покладаючи рук: вони вступають у любовні стосунки набагато частіше, ніж чоловіки з нормальною тривалістю робочого дня. З доповіді випливає, що ті, хто закінчив лише середню школу, займаються сексом 58 разів на рік. Ті, хто пройшли чотирирічний курс коледжу, насолоджуються близькістю з жінками 56 разів. Щодо тих, хто закінчив повний університетський курс, то вони кидаються в обійми коханих не частіше, ніж 50 разів.

Серед найактивніших сексуально чоловіків в Америці з абсолютно незрозумілих причин перші належить трьом групам: прихильникам джазу, власникам вогнепальної зброї і тим, хто з недовірою ставиться до... президентів США.

Хто як пише

КУНСТКАМЕРА

Якийсь звичайний француз, імені його історія не зберегла, склав таблицю підписів чиновників відповідно до їхньої заробітної платні.

Позаштатний чиновник, який зовсім не одержує платні, виводить літери свого підпису з такою бездоганною правильністю, начебто вони були вивірені циркулем і обточені на машині. Букви в підписі чиновника, який одержує від 1000 до 1500 франків платні, схожі за своєю округлістю й правильністю на підстрижені шапочкою дерева англійського парку; у міру того як річний оклад писак наближається до 6000 франків, букви його підпису стають подібні на птахів, що збираються летіти; посадові особи, що одержують понад 6 тисяч франків платні, пишуть наче посанскритськи навпіл з індійськими письменами; 10 тисяч франків платні надають право на відому домішку єврейського; при 15 тисячах франків платні на додаток до усього приєднують дещо китайське; нарешті, при 30 тисячах франків (укладач таблиці не посмів йти вище!) підпис перестає бути схожим на будь-що, а отже, не може бути підданий аналізові навіть за допомогою найдосконаліших фізичних апаратів.

Зрозуміло, можна по-різному ставитися до цих спостережень більш ніж 110-річної давнини. Та все ж придивіться уважно до свого підпису і підписів оточуючих. Може, щось і побачите цікаве...

Сторінку підготував Валентин НІКОЛАЄВ.

Редактор номера Віталій ЖЕЖЕРА.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775, для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2009 рік: для фізичних осіб — 10,00 грн. та 6,00 грн., для підприємств і організацій — 30,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 150000.

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам. 398

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

